

domovní díl
19.8.2011

Číslo jednací: 10Ca 61/2009 - 125

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: 1) **Corinthia Panorama, s. r. o.**, se sídlem v Praze 4, Milevská 1695/7, IČ: 27191729, zastoupeného JUDr. Václavem Rovenským, advokátem se sídlem v Praze 1, Jungmannova 24, 2) **Ateliér pro životní prostředí, o. s., občanské sdružení** se sídlem v Praze 4, Ve Svahu č. 1, IČ: 69347760, zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, Mariánské nám. č. 2 Praha 1**, za účasti osob na řízení zúčastněných: 1) EPOQUE-LANCASTER a. s., se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, zastoupeného JUDr. Martinem Dančišinem, advokátem, se sídlem Husova 5, Praha 1, 2) EPOQUE HOTEL a. s., se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, zastoupeného JUDr. Robertem Hošťálkem, advokátem se sídlem Jilemnická 783/30, Praha 9, 3) Pankrácká společnost, občanské sdružení, se sídlem Jankovská 526, Praha 4, 4) Občanská iniciativa Pankráce, občanské sdružení, se sídlem Bartákova 1108/38, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2008, č.j. S-MHMP 484224/2008/OST/Fr,

t a k t o:

- I. Žaloba žalobce **Corinthia Panorama, s. r. o.** se z a m í t á.
- II. Žalobce **Corinthia Panorama, s. r. o.** a žalovaný nemají vzájemně právo na náhradu nákladů řízení.
- III. K žalobě Ateliéru pro životní prostředí, o. s., občanského sdružení se rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 15.12.2008, č.j. S-MHMP484224/2008/OST/Fr, z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit Ateliéru pro životní prostředí, o. s., občanskému sdružení náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobami podanými u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební (dále jen „odvolací orgán“ nebo „žalovaný“) zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 4, odboru stavebního ze dne 26.5.2008, č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721. Tímto rozhodnutím byla na pozemcích parc. č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2853/6, 2855, 2860/1, 2860/19, 2860/26, 2860/58, 2910/87 v.k. ú. Nusle a par. č. 1052/80, 1052/84, 1052/99, 1052/171, 1090/6, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/10, 1090/25, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34 v.k. ú. Krč, při ulicích Milevská a Pujmanové v Praze 4 umístěna stavba nazvaná „EPOQUE-PANKRÁC-BYTOVÝ DŮM“ (dále jen „EPOQUE bytový dům“).

V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán nejprve postupně uvedl námitky jednotlivých odvolatelů, včetně žalobců s tím, že o nich uvědomil ostatní účastníky a vyzval je, aby se k jejich obsahu vyjádřili. Z hlediska přípustnosti a včasnosti byla všechna odvolání posouzena jako přípustná a uplatněná v zákonné odvolací lhůtě.

Poté odvolací orgán na základě zjištění vyplývajících z obsahu správního spisu konstatoval svá zjištění, a sice že Úřad městské části Prahy 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) umístil napadeným rozhodnutím na pozemcích v.k. ú. Nusle a k.ú. Krč v Praze 4 stavbu EPOQUE bytového domu. Pozemky, na kterých byla stavba umístěna, se nachází v jižní části významné, panoramaticky exponované lokality, která je součástí rozsáhlého území Pankrácké pláně, vymezené ulicemi Hvězdova, Na Pankráci, Na Strži, Milevská a Pujmanové (tzv. Pentagon). Stavba EPOQUE bytového domu byla umístěna v severovýchodním kvadrantu křižovatky ulic Milevská a Pujmanové, v těsné návaznosti na připravovanou stavbu hotelu, nazvanou EPOQUE-PANKRÁC-HOTEL (dále jen „EPOQUE hotel“). Stavba EPOQUE bytového domu má 30 nadzemních podlaží a 4 podlaží pod zemí. Její hmota je řešena jako dvě rozestupující se věže, tj. ve tvaru písmene V s tím, že klín mezi těmito rameny bude vyplněn do úrovně 21. nadzemního podlaží hmotou mírně ustupující od vnějšího líce věží. Výšková úroveň horního okraje atiky ploché střechy je 104 m nad terénem. Kapacita stavby je 144 bytových jednotek, 7 ateliérů a 325 odstavných a parkovacích stání v podzemních garážích, z toho pro potřeby bytového domu postačí dle vyhl. č. 26/1999 Sb., hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu hlavními měště Praze ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OTPP“) pouze 238 stání.

K umístění stavby z hlediska dopravního řešení odvolací orgán zjistil, že základní komunikační osnovu přilehlé oblasti tvoří soustava obslužných komunikací Na Strži, Milevská, Na Pankráci, Budějovická a Hvězdova s napojením na komunikaci 5. května. Návaznost bytového domu na uvedenou komunikační osnovu je řešena připojením na místní obslužnou komunikaci Milevská. Dopravní řešení respektuje rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně“, vydané dne 7. 3. 2005 pod č.j. MHMP-58513/2004/OST. Tato stavba byla již zrealizována; v této věci odbor dopravy Magistrátu vydal dne 15.9.2008 pod č.j. MHMP512689/2008/DOP-01/Ab kolaudační souhlas k užívání dopravní stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, stavba přídatného pásu místní komunikace I. třídy 5. května“, dne 27.10.2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy

kolaudační souhlas k užívání stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, mimoúrovňová křižovatka místních komunikací 5. května a Hvězdova – Sdružení připojených rampami A 1, A 2 a B a mimoúrovňové křižovatky místních komunikací křižovatky 5. května a Na Strži připojených rampami C 1, C 2 a D“, dne 15.9.2008 vydal Magistrát hlavního města

Prahy kolaudační rozhodnutí, kterým povolil k užívání dopravní stavbu nazvanou „Dopravní řešení Pankrácké pláně, komunikace Na Strži – východ“. Stavební úřad ve věci předmětné dopravní stavby vydal např. dne 7.5.2008 kolaudační rozhodnutí pro stavební úpravy křižovatky pozemních komunikací Milevská a Na Strži, dne 11.12.2007 vydal kolaudační souhlas k užívání kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 22.12.2006 vydal kolaudační rozhodnutí ke stavbě kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 13.10.2008 vydal kolaudační souhlas s užíváním rozšířené křižovatky Hvězdova – Sdružení a komunikace pro pěší. včetně opěrné zdi a pod. Dále se odvolací orgán zabýval přezkoumáním umístění stavby EPOQUE bytového domu z hlediska jeho souladu s Územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, k čemuž zjistil, že pozemky stavby se nacházejí v polyfunkčním území, označeném jako smíšené městské jádro, sítě technické infrastruktury zasahují do polyfunkčního území všeobecně obytného. Pro funkční plochu smíšeného městského jádra je stanoven regulativ míry využití územním kódem I, tj. koeficientem podlažní plochy KPP max. 2,6 a koeficientem zeleně vzhledem k výšce stavby KZ min. 0,35. Plovoucí značkou PP je stanoven požadavek na umístění souvislé parkové plochy o celkové výměře 1 600 m², při poměru stran max. 1:2 a to v rámci plochy smíšeného městského jádra. Odvolací orgán konstatoval dále, že předmětná stavba je situována v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, mimo území se zákazem výškových staveb. Plochy smíšeného městského jádra slouží pro funkce soustředěné do centrální části města a center městských částí. Dle odvolacího orgánu umístění stavby pro bydlení je s touto stanovenou funkcí v souladu. Prostor Pankrácké pláně je z hlediska územního, urbanisticky pojat jako budoucí výrazné celoměstské centrum, jako součást centrální oblasti města, která přechází přes předpolí Nuselského mostu až do tohoto území. Předmětná plocha smíšeného městského jádra má výměru 67 520m² a v jejím prostoru jsou mimo stavbu EPOQUE bytový dům, realizovány či připravovány další stavby jako stavba CITY TOWER (část bývalé budovy Čs. rozhlasu), stavba obchodního a společenského domu Pankrác, stavba EPOQUE hotel). Dále odvolací orgán konstatoval, že výpočtem, ve kterém je uvažováno i se zástavbou dosud volných pozemků v dotčené funkční ploše je prokázána maximální hrubá podlažní plocha budov 175 513 m².

Poté odvolací orgán konstatoval, že koeficient zeleně je stanoven pro předmětnou část plochy v hodnotě min. 0,35. Plocha území zamýšlených staveb EPOQUE-PANKRAC (bytový dům a hotel) je 16 197 m², navržená plocha zeleně 7 770 m², což odpovídá koeficientu zeleně 0,48, tedy hodnotě přesahující stanovenou průměrnou hodnotu v území. Na základě uvedeného odvolací orgán dospěl k závěru, že stavba bytového domu umístěná napadeným rozhodnutím splňuje regulativy stanovené územním plánem. Z podkladů doložených ve správním spise vyplývá, že stavební úřad posoudil navrhované umístění stavby v souladu s ustanovením oddílu 6 odst. 4 přílohy č. 1 vyhl. č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, zejména vůči vltavské kotlině a vlastnímu historickému jádru, v charakteristických panoramatických pohledech určených stavebním úřadem a orgánem ochrany památek.

Odvolací orgán uzavřel, že z hlediska věcného posouzení umístění stavby nebyly zjištěny žádné vady, které by způsobily věcnou nesprávnost přezkoumávaného rozhodnutí.

Z hlediska posouzení procesního bylo dále zjištěno, že řízení bylo vedeno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), jehož právnímu režimu s ohledem na ust. § 179 odst. 1 zák. č.

500/24 Sb., správní řád a ust. § 190 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, podléhalo.

Následně se odvolací orgán vypořádal s odvolacími námitkami občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí (nyní žalobcem ad 2). a to následovně:

- k námitce, že *ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu je odkazováno na ověřenou, blíže neidentifikovanou dokumentaci, která však není součástí rozhodnutí a chybí poučení o tom, kde lze vidět výkresy*, že tato dokumentace je jedním z podkladů územního řízení, je přístupná účastníkům řízení, kteří se s jejím obsahem mají možnost seznámit.
- k námitce spočívající *v nekonkrétnosti a nesrozumitelnosti stanovených podmínek napadeného rozhodnutí č. 1-6 a č. 9-11*, že tyto podmínky nebyly shledány zmatečnými ani nesrozumitelnými. v podmínkách pro umístění a projektovou přípravu stavby je budova polohově a výškově zcela srozumitelným způsobem umístěna, rovněž je stanoven její tvar a řešení fasády, např. v podmínce č. 2 je uvedeno výškové řešení stavby, v podmínce č. 3 a č. 5 je stavba umístěna polohově, podmínkou č. 6 je stanovena barevnost fasády. Veškeré podklady jsou soustředěny do správního spisu, který je základním zdrojem informací pro posouzení stavby účastníky řízení. Účastníkovi, který se s obsahem správního spisu seznámil, nemohou být podmínky územního rozhodnutí nesrozumitelné, neboť vychází z obsahu doložené dokumentace, části textové a grafické,
- k námitce poukazující na *nadlimitní zátěže v lokalitě* (ovzduší, hluk, zdravotní rizika obyvatel, apod.), že návrh na umístění stavby byl kladně projednán příslušnými dotčenými orgány veřejné správy. K návrhu bylo vydáno závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší odborem ochrany prostředí MHMP-058213/2005/001/OZP/VI, ze dne 26.5.2005, rozhodnutím odboru ochrany prostředí MHMP č.j. MHMP-113482/2005/OOP-V-694/R-167/Hu ze dne 16.8.2005 byl udělen souhlas k umístění stavby, která by mohla snížit či změnit krajinný ráz. toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 6.2.2006, č.j. 500/1846/503 21/05 a nabylo právní moci dnem 10. 2. 2006 (*žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze dne 26. února 2010 č.j. 5 Ca 93/2006-63 pozn. soudu*). Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 13.1.2005 pod zn. 8265/OPVI/04 a dne 23.1.2008 pod zn. 92909/ENV/07 vyjádření o tom, že záměr nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.
Z hlediska ochrany veřejného zdraví vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy stanoviska č.j. 4872/05/PO4-HK/Dr.Čerň ze dne 1.8.2005 a č. j. J/HK/4885/85643/07 ze dne 17.12.2007;
- k námitce poukazující na *neobjasněnou kolaboraci veřejnoprávních subjektů s developery*, že návrh na umístění stavby byl podrobně posouzen v souladu s příslušnými právními předpisy a nebyly shledány žádné vady, které by bránily umístění stavby;
- k námitce, dle níž *uvedení konstrukčního systému v podmínce č. 6 rozhodnutí nepatří do výroku rozhodnutí s odůvodněním, že se jedná o „nezvládnutou logickou strukturu výroku“*, že podmínka č. 6 výroku napadeného rozhodnutí se nezmiňuje o konstrukčním systému stavby, ale týká se řešení fasády. Konstrukční systémy obecně určují způsob rozmístění hmoty nosných konstrukcí objektu, u budov s větším počtem podlaží jsou v zásadě stěnové, skeletové nebo kombinované a v daném případě je navržen železobetonový skelet;

- k námitce, v níž *nesouhlasí odvolatel se stanovisky Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1.8.2005 a ze dne 17.12.2007, se stanoviskem odboru životního prostředí MHMP ze dne 26.5.2005 a požaduje jejich přezkoumání* v režimu § 180 odst. 1 a § 149 odst. 4 správního řádu, že řízení o umístění stavby bylo zahájeno za účinnosti zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení a zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Dle § 171 odst. 1 správního řádu se řízení zahájená před jeho účinností dokončí podle dosavadních předpisů. Správní řád postup spočívající v přezkoumávání vyjádření a stanovisek dotčených orgánů veřejné správy neupravuje. Odvolací orgán přes uvedené postoupil napadená stanoviska příslušným nadřízeným správním orgánům k jejich potvrzení či změně. Ve věci napadeného stanoviska odboru životního prostředí MHMP ze dne 26.5.2005, č.j. MHMP-058213/2005/001/OZP/VI bylo postoupeno Ministerstvu životního prostředí, které je podáním ze dne 4.11.2008 č.j. 500/1781/502 45/8 posoudilo jako správné a potvrdilo. Napadené stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1.8.2005 č.j. 4872/05/PO4-HK/Dr. Čerň a ze dne 17.12.2007 č.j. J/HK/4885/85643/07 bylo předáno k posouzení Ministerstvu zdravotnictví ČR, které je jako správné sdělením ze dne 31.10.2008, č.j. 339736/2008-OVZ-32.1.6-22.10.08 potvrdilo;

- k námitce, že *předmětný záměr je v hrubém rozporu s čl. 4 odst. 1 OТПP, včetně nesouhlasu s povolením výjimky z ust. čl. 8 odst. 2 OТПP*, že není zřejmě v čem odvolatel spatřuje rozpor stavby s ust. čl. 4 odst. 1 OТПP. Povolení výjimky z ust. čl. 8 odst. 2 OТПP není předmětem napadeného územního rozhodnutí, tedy není ani předmětem přezkoumávání v odvolacím řízení;

- k námitce, že *v průběhu řízení byla nepřipustně prodlužována vyjádření správců sítí* poté, co vypršela jejich platnost, že správci sítí technické infrastruktury nemají v řízení postavení dotčených orgánů, jsou účastníky řízení. Jejich vyjádření není rozhodnutím, jehož platnost v případě jeho marného uplynutí nelze zpětně prodloužit. Protože někteří správci sítí vydávají svá vyjádření s platností na dobu šesti měsíců, je logické, že jejich obsah musel být opakovaně ověřován a platnost prodlužována;

- k námitce, že *„zamýšlený zásah“ je v hrubém rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 7.6.2007, že rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu MHMP (dále jen „OKP MHMP“) i rozhodnutí Ministerstva kultury jsou předmětem správní žaloby, že pro potřeby územního řízení o umístění stavby byly doloženy podklady v oblasti památkové péče, a to konkrétně rozhodnutí OKP MHMP ze dne 9.1.2007, č.j. MHMP 25087/2005/Cír, které bylo následně rozhodnutím odvolacího orgánu, tj. rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 28.4.2007, č.j. 3612/2007 změněno tak, že byla zrušena podmínka č. 3 přezkoumávaného rozhodnutí, v ostatním bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Dále odvolací orgán konstatoval, že pro předmětnou lokalitu není zpracován regulační plán, ani není regulativy územního plánu stanovena maximální výška staveb;*

- k námitkám, že *stavební úřad nerozhodoval o všech jeho námitkách, dopustil se jejich desinterpretace, že napadené rozhodnutí bylo odvolacím orgánem přezkoumáno, včetně příslušných podkladů se závěrem, že ze strany stavebního úřadu nebyla účelově vypuštěna logická podstata námitek či, že by byly uplatněné námitky úmyslně desinterpretovány. Neboť odvolatel neuvádí konkrétní případy jím tvrzeného pochybení, námitka postrádá věcnou argumentaci, nelze ji vyhodnotit jako oprávněnou.*

Následně se odvolací orgán zabýval námitkami obsaženými ve společném odvolání občanských sdružení Občanské iniciativy Pankrác, Pankrácká společnost, Zelené Kavčí Hory,

Občané postižení severojižní magistrálou a Ing. Josefem Janouškem a Oldřichem Pokorným, k nimž uvedl vyjádření na straně 12 až 16 strany napadeného rozhodnutí.

Závěrem se odvolací orgán vypořádal s námitkami uplatněnými společností Corinthia Panorama, s. r. o. (nyní žalobcem ad 1):

- *k námitkám vztahujícím se k odstupové vzdálenosti mezi stavbou EPOQUE bytový dům a EPOQUE hotel, že nejsou relevantními námitkami ve vztahu k předmětu řízení, kterým je umístění stavby bytového domu.*

K odstupovým vzdálenostem umístěvané stavby bytového domu a to východním průčelím bytového domu č.p. 1105 na pozemku parc. č. 1052/62, k. ú. Krč, západním průčelím bytového domu č.p. 1112 na pozemku parc.č. 1052/23, k. ú. Krč a západním průčelím budovy č. p. 1695 na pozemku parc.č. 1090/2, k. ú. Krč již bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, ze dne 6.11.2006, č.j. S-MHMP č.332855/2006/OST/Fr.

Odvolací orgán uvedl, že *výjimky z ust. čl. 8 odst. 2 OTHP povolené pro odstupové vzdálenosti od budov na pozemcích parc. č. 1052/67, 1052/28, 1090/2, k. ú. Krč a parc. č. 1770/99, k. ú. Podolí jsou pro umístěvanou stavbu bytového domu fakticky nerozhodné, neboť nejsou protilehlé k jejím stěnám s okny obytných místností. Správní rozhodnutí ve věci výjimek z OTHP je rozhodnutím o předběžné otázce, tedy pouze podkladem pro zpracování obsahu a rozsahu budoucího stavebního záměru. Není správné tvrzení, že nejprve musí být zahájeno územní řízení a že až v době jeho průběhu lze zahájit řízení ve věci výjimek z OTHP.*

Ve smyslu ust. čl. 3 odst. 3 písm. h) OTHP jsou v hotelu Panorama – Corinthia pouze pobytové místnosti a nikoliv místnosti obytné. Podle ust. čl. 23 odst. 2 OTHP musí mít pobytové místnosti ve stavbách ovlivněných navrhovanou výstavbou dostatečné denní osvětlení odpovídající normovým hodnotám. Součástí správního spisu je studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby zpracovaná oprávněnou osobou Ekola Group, spol. s r. o. v říjnu 2005, již je prokázáno, že vliv předloženého stavebního záměru na hotel Panorama – Corinthia není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení. V oblasti veřejného zdraví vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy stanoviska ze dne 1.8.2005, č.j. 487/05/PO4-HK/Dr.Čerň., a ze dne 17.12.2007, č.j. J/HK/4885/85643/07, které byly potvrzeny Ministerstvem zdravotnictví ČR dne 31.10.2008 sdělením č.j. 339736/2008-OVZ-32.1.6-2210.08 jako právně věcně správné.

- *k námitce vyloučení budoucího rozvoje hotelu Panorama – Corinthia v důsledku umístění stavby bytového domu, že správní orgány posuzují výhradně ekonomické záměry a rozvojové možnosti v souvislosti s charakterem území, s platnou územně plánovací dokumentací apod.*

Žalobce Corinthia Panorama, s. r. o. v samostatné žalobě tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné a žalobce se jím cítí být zkrácen na svých právech, a to z následujících důvodů:

V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že dosud nebyla řádně vyřešena otázka týkající se dopravního řešení Pankrácké pláně, která má zásadní význam pro rozhodnutí o umístění stavby bytového domu, neboť rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 sp. zn. 10Ca 32/2006 bylo napadené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.11.2005, č.j. 20641/2005/63/O-1445/05 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Z uvedeného žalobce dovozuje, že napadené rozhodnutí vychází z již neexistujícího –

neplatného a neúčinného územního rozhodnutí o dopravním řešení Pankrácké pláně, což dle žalobce způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že z uvedeného důvodu je třeba napadené rozhodnutí zrušit a teprve poté, co bude znovu vydáno územní rozhodnutí k řešení dopravní situace na Pankrácké pláni, může být předmětný návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby znovu projednán.

Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobce, že umístění bytového domu nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od okolních budov. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. prosince 2008, č.j. 1As 65/2008-97, jímž byla zamítnuta kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10.3.2008 č.j. 8Ca 39/2007-65. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.5.2006, kterým byla v pěti případech povolena výjimka z čl. 8 odst. 2 vyhl. č. 26/1999 Sb., hl. m. Prahy o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (OTPP), pro odstupovou vzdálenost navrhované stavby od staveb stávajících. Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou žalobcem sice zamítl, ale v závěru rozhodnutí uvedl, že na soud se lze v předmětné věci obrátit správní žalobou až proti případným důsledkům rozhodnutí o výjimce z obecných technických požadavků na výstavbu, tzn. proti rozhodnutí ve věci samé. V této souvislosti žalobce uvádí, že dle výše uvedené vyhlášky musí být stavba navržena a provedena způsobem, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky jejích uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních právních předpisech, a to i následkem nevhodných světelně technických vlastností (čl. 22 vyhl.). Čl. 23 odst. 2 vyhl. se zabývá i osvětlením pobytových místností v navrhované stavbě a i ve stavbách navrhovanou stavbou ovlivněných. Podle čl. 24 odst. 1 vyhl. musí být prosluněny všechny byty a pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Žalobce nesouhlasí se stavebním úřadem, že v důsledku neexistence obytných prostor v hotelu není třeba odstupy mezi dvěma zařízeními hotelového typu dodržovat. Dodržení vzájemného odstupu staveb ve vzdálenosti dané vyhláškou neznamena ani, že by byly automaticky splněny všechny požadavky na stavbu, včetně splnění podmínek osvětlení a proslunění, které musí být zkoumány samostatně, a to bez ohledu na odstupy staveb stanovené vyhláškou.

Uvedené platí pro odstupové vzdálenosti nejen v případě bytových domů, ale i v případě staveb nebytových, v nichž se nachází místnosti pobytové, což vyplývá z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. a čl. 23 odst. 2 vyhl. Žalobce tvrdí, že však normy nebyly ve vztahu k hotelu Panorama respektovány a stavebním úřadem posuzovány, což způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Současně žalobce poukazuje na skutečnost, že v důsledku výstavby bytového domu by došlo i k narušení pracovních podmínek zaměstnanců Corinthia – Panorama ve smyslu ust. § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci.

V třetím žalobním bodu tvrdí žalobce, že žalovaný správní orgán se nevypořádal dostatečně s jeho námitkami, když se v napadeném rozhodnutí, stejně jako stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, nezabýval problematikou odstupových vzdáleností, resp. osvětlením a prosluněním nejen ve vztahu mezi EPOQUE bytovým domem a EPOQUE hotelem, ale ani ve vztahu mezi EPOQUE bytovým domem a hotelem Panorama.

Žalobce rovněž namítá, že stavební úřad nemůže neakceptovat jeho námitky, které mají prokazatelně věcný základ. Stavební úřad může z ust. čl. 23 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 vyhl. učinit výjimku, taková výjimka by však musela být věcně podložena a odůvodněna, což však se dle žalobcova tvrzení v daném případě nestalo. Tato otázka nemůže být řešena jen odkazem na rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností z předchozího správního řízení.

V písemném vyjádření k žalobě společnosti Corinthia Panorama, s. r. o. žalovaný uvedl:

- *k námitce týkající se dopravního řešení Pankrácké pláně*, že tato dopravní stavba byla na základě vykonatelného stavebního povolení realizována a je zprovozněna. Žalovaný odkazuje na obsah strany 9 napadeného rozhodnutí, kde je podrobně uveden věcný a právní stav předmětné dopravní stavby. Stavba bytového domu byla umístěna tak, že splňuje požadavky napojení na objektivně existující a funkční dopravní infrastrukturu;
- *k námitce týkající se odstupové vzdálenosti, osvětlení a proslunění*, že žaloba v této části směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.1.2007, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.5.2006. Tímto rozhodnutím byla pro potřebu umístění bytového domu povolena výjimka z ust. čl. 8 odst. 2 OTHP, a to pro odstupovou vzdálenost navrhované stavby bytového domu od severního průčelí stávající stavby č. p. 1079, k. ú. Krč, od západního průčelí stávajících staveb č. p. 1105 a č. p. 1106, k. ú. Krč, od západního průčelí stávající stavby č.p. 1695, k. ú. Krč, od východního průčelí stávající stavby č. p. 877, k. ú. Krč a od jižního průčelí rozestavěné stavby na pozemku par. č. 2860/9, k. ú. Nusle;
- k námitce, že stavba svým umístěním nesplňuje odstupové vzdálenosti od okolních staveb žalovaný uvedl, že předmětná stavba je umístěna tak, že splňuje, kromě odstupových vzdáleností, pro které byla výše uvedeným rozhodnutím povolena výjimka, požadavky na odstup staveb, tak jak jsou uvedeny v čl. 8 odst. 1, 2 a 9 OTHP;
- *k námitce týkající se proslunění a denního osvětlení pobytových místností hotelu Panorama – Corinthia* žalovaný uvádí, že trvá na svém posouzení uvedeném v napadeném rozhodnutí na straně 17;
- *k námitce, v níž je tvrzeno narušení pracovních podmínek zaměstnanců hotelu Panorama – Corinthia* žalovaný uvedl, že organizace výstavby není předmětem územního řízení;
- *k námitce spočívající v nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí*, že s tímto názorem se žalovaný neztotožňuje a to s poukazem na obsah rozhodnutí ve věci výjimek z OTHP i na obsah rozhodnutí ve věci umístění stavby.

Osoba na řízení zúčastněná EPOQUE – LANCASTER a. s. v písemném vyjádření ze dne 2.12.2009 uvedla k žalobním námitkám prvního žalobce následující:

- *k tvrzení žalobců, že dopravní řešení Pankrácké pláně není vyřešeno*, že není pravdivé, neboť dopravní řešení již bylo řádně povoleno k realizaci a zrealizováno. Byla vydána potřebná povolení k užívání a dopravní řešení je již v provozu, o čemž svědčí jednotlivá stavební povolení, vydaná ve správních řízeních vedených ohledně komplexu staveb dopravního řešení Pankrácké pláně, která osoba na řízení zúčastněná ve svém vyjádření na straně 2 až 5 konkretizovala. Názor žalobce, že z důvodu zrušení územního rozhodnutí nejsou rozhodnutí navazující aplikovatelná, je irelevantní;
- *k námitce týkající se odstupové vzdálenosti, osvětlení a proslunění*, že žalobce neuvádí, v čem konkrétně se cítí být poškozen na svých právech, a toliko odkazuje na ust. čl. 8 (vzájemné odstupy staveb), čl. 23 odst. 2 (osvětlení), čl. 24 odst. 2 (oslunění) OTHP a obecně uvádí, že předmětná stavba je umístěna v rozporu s těmito technickými požadavky, *aniž by konkretizoval místnosti ve svém hotelu Panorama, u kterých by v důsledku realizace navrhovaného bytového domu mělo dojít k nedodržení obecně závazných hodnot osvětlení či*

oslunění. Žalobce ani nijak nekonkretizuje námitku proti povolené výjimce z odstupových vzdáleností, když neuvádí jakým způsobem odstupové vzdálenosti negativně ovlivní stavbu hotelu Panorama.

Obecně lze uvést, že za podmínek uvedených v čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP lze udělit výjimku z odstupových vzdáleností staveb. Ust. čl. 63 vyhl. OTHP připouští udělení výjimky z odstupových vzdáleností staveb z hlediska oslunění a osvětlení při posouzení těchto parametrů ve vztahu k místnostem určeným pro bydlení a místnostem pobytovým, svým charakterem blízkým místnostem určeným pro bydlení. Výjimky by měly důsledně respektovat charakter území. V daném případě jde o území s předpokládaným mimořádně vysokým stupněm urbanizace, neboť se jedná o jádrové smíšené městské území, tj. jde o prostředí s předpokládanou vysokou mírou městské zátěže.

Udělená výjimka v daném případě respektuje urbánní a architektonické charakteristiky místa. V případě žalobce se jedná o souvislosti odstupů od hotelu, který slouží pro časově omezený pobyt. Smyslem je zajistit po určitý čas dostatečné osvětlení denním světlem a osluněním, v případě hotelových hostů je třeba vzít v potaz, že hotely nenahrazují standardní bydlení v bytových domech; dlouhodobost pobytu je vázána obvykle k výkonu určitých činností, které nejsou obvykle vázány na pobyt v hotelových pokojích. Proto nelze vztahovat ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP poslední věta automaticky na jakýkoliv typ stavby nebo užívaného prostoru, nýbrž pouze na stavby s výše uvedenými pobytovými charakteristikami.

V doplnění vyjádření ze dne 19.5.2010 osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že žaloba prvního žalobce je motivována snahou zabránit vzniku konkurence v těsném sousedství hotelu Panorama, neboť zákazníci budou mít na výběr mezi dvěma hotely stojícími v sousedství. Osoba zúčastněná na řízení tvrdí, že jde o zneužívání práv tohoto žalobce k prosazení jeho zájmů, což má nekalosoutěžní charakter.

K námitce vztahující se k dopravnímu řešení doplňuje osoba zúčastněná na řízení, že dopravní řešení, které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze, bylo již stavebně realizováno a je nyní plně v provozu. Nadto zrušující rozsudek nemůže v žádném případě založit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o umístění dvou na sobě nezávislých staveb, i když jsou realizovány ve stejném území. Lokalita, ve kterém jsou stavby realizovány, je jediným styčným bodem, který mají uvedené stavby společný, což vyplývá z podmínek napadeného rozhodnutí stavebního úřadu, kdy tyto podmínky neodkazují na realizaci dopravního řešení a nejsou s realizací dopravního řešení nijak spojeny. Rozhodnutí stavebního úřadu v dané věci obsahuje jedinou podmínku, která by mohla souviset s rozhodnutím o dopravním řešení, a to podmínku 13 písm. n); tato podmínka se však vztahuje toliko k dopravnímu napojení bytového domu na komunikaci Milevská. Uvedená podmínka se nemůže vztahovat na stavební úpravy komunikace Milevská v rámci dopravního řešení, neboť tyto stavby byly již v době vydání napadeného rozhodnutí (dne 26.5.2008) dokončeny (první stavba byla dokončena 18.1.2007 a druhá stavba byla dokončena dne 6.6.2007).

Na podporu uvedeného poukázala osoba na řízení zúčastněná rovněž na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek sp.zn. 1As 79/2008 či rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 43/2008, z něž vyplývá, že soud nemůže zrušit stavební povolení, které bylo vydáno na základě rozhodnutí o dopravním řešení, pokud v okamžiku vydání a právní moci příslušného stavebního povolení existovalo pravomocné rozhodnutí o dopravním řešení. Příslušné stavební povolení, na základě kterého byly realizovány a kolaudovány jednotlivé stavby dopravního řešení, proto zůstává nadále platným a účinným. Příslušný správní orgán, který vydal rozhodnutí o dopravním řešení musí nejprve znovu provést příslušné územní řízení, a pokud by v konečném důsledku došlo ke zrušení rozhodnutí

o dopravním řešení či jeho změně, mělo by dojít následně k obnově řízení ohledně příslušných stavebních povolení a to z důvodu změny podmínek pro vydání stavebního povolení. Do okamžiku, ve kterém příslušný orgán prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej, je nutno pohlížet na uvedená stavební povolení v souladu se zásadou presumpce správnosti správních aktů, jako na zákonné a správné správní akty.

Z uvedeného vyplývá, že zrušující rozsudek Městského soudu v Praze není způsobilý bez dalšího ovlivnit zákonnost a správnost stavebních povolení, a proto je nutno stavební povolení vnímat jako zákonná a správná. Územní rozhodnutí, tj. napadené rozhodnutí nelze vnímat ve vztahu k rozhodnutí o dopravním řešení ani za řetězíci se správní akt, i kdyby takto bylo na napadené rozhodnutí nahlíženo, v době vydání napadeného rozhodnutí tj. dne 26.5.2008 bylo rozhodnutí o dopravním řešení stále v právní moci, tudíž zákonné a správné. Zrušující rozsudek nabyl právní moci dne 11.8.2008, tedy více jak dva měsíce po vydání napadeného rozhodnutí, a proto nemohl ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí v době jeho vydání.

K námitce vztahující se k odstupovým vzdálenostem, osvětlení u proslunění osoba zúčastněná na řízení doplnila, že žalobce napadá v obecné rovině nedodržení odstupových vzdáleností dle čl. 8 odst. 2 OTPP *ve vztahu k budově č.p. 1695 v k. ú. Krč (dále jen „hotel Panorama“)*, umístěvané budově hotelu EPOQUE hotel a bytových domů č.p. 1079, 1105, 1106 a 1218 v k. ú. Krč. Tvrzeným důvodem pro nepovolení odstupových vzdáleností je zejména porušení zdravých životních podmínek uživatelů okolních staveb, které má být následkem nevhodných světelně technických vlastností dle čl. 22 odst. 1 písm. j) OTPP, konkrétně to, že okolní budovy a to zejména hotel Panorama jsou v rozporu s OTPP nedostatečně osvětleny (čl. 23 odst. 2 OTPP) a prosluněny (čl. 24 odst. 1 OTPP).

K tomuto tvrzení osoba zúčastněná na řízení uvádí, že:

- výjimky z odstupových vzdáleností byly pravomocně povoleny rozhodnutím o výjimce z obecných technických požadavků, vydaném stavebním úřadem dne 17.5.2006, č.j. P4/87084/05/OST/FISA/10551;
- v tomto řízení nelze posuzovat námitky žalobce vyplývající z nedostatku proslunění a osvětlení ve vztahu mezi EPOQUE hotelem a hotelem Panorama;
- umístění bytového domu nemůže ovlivnit hotel Panorama a to z důvodu, že mezi hotelem Panorama a bytovým domem je umístěn EPOQUE hotel.
- i v případě hypotetické možnosti, pokud by nebyl mezi EPOQUE bytovým domem a hotelem Panorama umístěn EPOQUE hotel a posuzovalo se splnění podmínek proslunění a osvětlení, pak
 - a) ve vztahu k posouzení čl. 23 odst. 2 OTPP (*osvětlení*) by bylo třeba zkoumat nároky na denní osvětlení v pobytových místnostech hotelu Panorama v souladu s normovými hodnotami. Splnění normových hodnot vyplývá ze závěru Studie denního osvětlení zpracované v prosinci 2005 Ing. Janem Kaňkou, PhD.,
 - b) ve vztahu k posouzení čl. 24 odst. 1 OTPP (*proslunění*) by bylo třeba zkoumat, zda ve vztahu k hotelu Panorama jeho pobytové místnosti jsou prosluněny tak, že to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. S ohledem na způsob využití uvedených místností (restaurační prostory, kanceláře a hotelové pokoje) tj. přechodný pobyt osob v těchto místnostech, nejsou kladeny ve vztahu k proslunění na pobytové místnosti tak přísné podmínky jako je tomu u místností obytných.
- ve vztahu k budově č. p. 1105, 1106, 1097 (v žalobě mylně označeno 1079) a 1218 v k. ú. Krč uvedla osoba na řízení zúčastněná, že stavby nejsou vzájemně ovlivněny a to s ohledem na vzájemné umístění staveb z pohledu světových stran, postavení slunce a dopad slunečních paprsků. EPOQUE bytový dům nemůže ovlivnit dopad slunečních paprsků (tím i proslunění a osvětlení) na budovy a to z důvodu, že leží severně od těchto budov; sluneční paprsky tedy v průběhu celého dne dopadají na ostatní budovy, které vrhají stín na bytový dům a nikoliv naopak. Současné stínění okolních budov nemůže ovlivnit EPOQUE bytový dům, neboť

okolní domy jsou umístěny ve velké vzdálenosti od EPOQUE bytového domu a dosahují ve srovnání s EPOQUE bytovým domem pouze nízké výšky. Navíc budova č. p. 1097 v k. ú. Krč nemá obytné místnosti a budova č.p. 1218 v k. ú. Krč nemá vůči EPOQUE bytovému domu protilehlé průčelí,

- ve vztahu k budově EPOQUE bytový dům a budově EPOQUE hotel nemůže nastat ovlivnění EPOQUE hotelu s ohledem na světové strany. EPOQUE bytový dům z důvodu, že leží severně od EPOQUE hotelu a hotel neovlivní z hlediska proslunění a osvětlení EPOQUE bytový dům, resp. ze závěrů Studie proslunění a denního světla zpracované v říjnu 2005 Ing. Janem Kaňkou vyplývá, že všechny obytné místnosti EPOQUE bytového domu budou prosluněny a osvětleny v souladu s příslušnými normami.

Ohledně vztahu mezi EPOQUE hotelem a hotelem Panorama osoba zúčastněná na řízení uvedla, že argumentace žalobce je zavádějící, neboť v napadeném rozhodnutí nebylo posuzováno umístění EPOQUE hotelu, ale EPOQUE bytového domu. Žalobce namísto uvedení konkrétních důvodů uvádí toliko obecné námitky.

K námitce týkající se pracovních podmínek zaměstnanců žalobce uvedla osoba zúčastněná nařízení, že EPOQUE bytový dům není způsobilý ovlivnit jakékoliv porušení pracovních podmínek zaměstnanců hotelu Panorama a to již s ohledem na výše uvedené, nadto žalobce tyto námitky uvádí pouze v obecné rovině ani je nijak nespecifikuje, netvrdí tedy, jak by pracovní podmínky zaměstnanců měly být narušeny.

K námitce, že správní orgány se nezabývaly námitkami týkajícími se odstupových vzdáleností, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že uvedené vyvrací rozhodnutí stavebního úřadu, v němž se stavební úřad vypořádal s těmito námitkami na straně 22 a 26, kde odkázal na rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností, ze kterého bylo vycházeno a s nímž se ztotožnil. Nadto úřad dále uvedl, že hotel Panorama je hotelem tranzitního typu, a proto nelze posuzovat potřeby oslunění jako u bytového domu.

Žalobce Ateliér pro životní prostředí, o. s. v samostatně podané žalobě napadá věcnou správnost rozhodnutí i procesního postupu v řízení správního orgánu prvního a druhého stupně, a to s následujícími důvody:

V prvním žalobním bodu namítá druhý žalobce překročení únosné zátěže území. Žalobce rozčlenil dále své námitky do následujících podbodů:

- *v prvním žalobním podbodu poukazuje žalobce na Listinu základních práv a svobod* (dále jen „Listina“), která v čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí, a na zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (dále jen „zákon o životním prostředí“), který v § 5 definuje únosné zatížení území tak, že jím je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability. Dále žalobce poukázal na definici znečišťování životního prostředí v ust. § 8 odst. 1 zákona o životním prostředí a na definici poškozování životního prostředí v § 8 odst. 2 téhož zákona. Žalobce upozornil rovněž na ust. § 11, 12, 13 předmětného zákona, z nichž žalobce dovozuje, že nemá mít ústavní oporu dělit občany na ty, kdož budou mít zachováno příznivé životní prostředí, a na jiné, kterým bude zhoršen stav jejich životního prostředí. Žalobce závěrem tohoto žalobního podbodu namítá, že veškeré navrhované zásahy v území by měly být provázány přesvědčivým průkazem, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži;

- *ve druhém žalobním podbodu žalobce poukazuje na skutečnost, že v daném případě jde o devastovanou a přetěžovanou obytnou část území Pankrácké pláně, kde dochází k přetížení*

hlukem ze stacionárních zdrojů, z vyvolané autodopravy a dalšími dopady. Výsledkem je vždy další snížení obyvatelnosti území a další růst nadlimitní zátěže území. Žalobce namítá, že každý zásah v daném nadlimitně zatíženém území je nutno posuzovat především z hlediska, zda povede ke snížení stávající zátěže a z ní vycházejících rizik:

- ve třetím žalobním podbodu poukazuje žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 ve věci vedené pod sp. zn. 10Ca 32/2006, jímž bylo zrušeno rozhodnutí týkající se umístění komplexu dopravních staveb „Dopravního řešení Pankrácké pláně“. Žalobce poukazuje na skutečnost, že stavební úřad není pouhým shromažďovatelem stanovisek dotčených orgánů státní správy, ale musí sám posoudit návrh zejména z hlediska péče o životní prostředí a širších územních vztahů, potřeb a souvislostí: musí zajistit vzájemný soulad stanovisek těchto orgánů. Je nezbytné i doložení odborných dokladů, jako je rozptylová nebo hluková studie, a jiných obdobných podkladů pro posouzení zdravotních rizik, přičemž stavební úřad musí zvážit přípustnost návrhu i z hlediska kumulace všech různorodých dopadů, jež byly identifikovány. Žalobce rovněž poukázal na to, že i urbanizovanou krajinu považuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) za krajinu, jež má nějaký dochovaný ráz, má nebo nemá nějakou ekologickou a estetickou vyváženost. I urbanizovaná krajina má své biotické prvky, jež jsou tím cennější, čím je jich méně; funkce a prosperita je nutně ovlivněna jak hlukovou zátěží, tak i mírou znečištění ovzduší. Soud se v uvedeném rozsudku pozastavil nad tím, že odborné podklady uvádějí již nyní dosažení nebo i překročení limitů přípustného akustického tlaku a některých složek automobilových exhalací a do budoucna předvídají rovněž nadlimitní zátěž. Soud konkrétně uvedl, že orgán ochrany veřejného zdraví zcela rezignovaly na ochranu chráněného venkovního prostoru a rovnou souhlasil s výměnou oken bytových objektů:

- ve čtvrtém podbodu poukázal žalobce na skutečnost uvedenou v jeho odvolání v dané věci, a sice, že hluková zátěž z dopravy je v území podle hygieničky z hygienické stanice nadlimitní a novou výstavbou se ještě zvýší, obdobně lze toto konstatovat i o imisní situaci. Nadlimitní zátěž je v rozporu právem na zdravé životní prostředí dle Listiny a dalších právních předpisů. Dále žalobce poukázal na odvolání jiného účastníka řízení, a to Sdružení občanská iniciativa Pankráce, jejíž námítky se týkaly ochrany ovzduší. Žalobce namítá, že stavební úřad ve vztahu k námítkám pouze odkázal na stanovisko dotčeného orgánu ochrany ovzduší:

- v pátém žalobním podbodu namítá žalobce, že vyjádření Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1.8.2005 bylo neaktuální a podložené studiemi z let 2002 – 2005. Žalobce nesouhlasí s Hygienickou stanicí, která požaduje vyhodnocení hluku až v dalším stupni projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Uvedené dle žalobce je pozdě a představuje pouhý alibismus a selhání tohoto dotčeného orgánu. Několikařádkové potvrzení ze dne 17.12.2007 je rovněž formálním a nemůže reagovat na změny poznání a změny odhadu vývoje dopravních zátěží. Žalobce navrhl v rámci odvolacího řízení, aby hlavní hygienik přezkoumal věcnou správnost a soulad s předpisy, a to zejména ve vztahu ke stanovisku ze dne 17.12.2007, neboť původní závazné stanovisko Hygienické stanice bylo již z roku 2005. Žalobce výslovně napadá zákonitost stanoviska hygienika i sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 31. 10. 2008;

- v šestém žalobním podbodu žalobce tvrdí, že ze správního spisu (rozptylová studie, hluková studie a přednes hygieničky Polanecké na ústním jednání) vyplývá, že v předmětném území jsou již nyní dosahovány či překročeny limitní hodnoty zatížení území, a to zejména hluková zátěž z vyvolané autodopravy a znečištění ovzduší převážně z této příčiny. Zhotovením

stavby se tento stav ještě prohloubí, přičemž stavební pozemek se nalézá v dotyku s obytnými územími, kde bydlí v bytových domech rezidenti trvale vystaveni nadlimitní expozici. Stávající stav je v rozporu s českým právem a pokud dotčené orgány státní správy takový zásah odsouhlasily, selhaly při ochraně jím svěřených veřejných zájmů.

Ve druhém žalobním bodu namítá druhý žalobce, že neproběhlo řádné posouzení EIA. Blíže žalobce uvedl, že již v prvostupňovém řízení namítal, že pro předmětnou stavbu neproběhlo zjišťovací řízení. Dopis Ministerstva životního prostředí je nesrozumitelný a Ministerstvo životního prostředí není dotčeným orgánem z hlediska EIA. Ministerstvo pro životní prostředí se vyjádřilo dne 23.1.2008 tak, že záměr nepodléhá posuzování z hlediska vlivu na životní prostředí. Jde však o záměr s 277 parkovacími stáními v PP a 48 v prostoru ramp, takže je naplněna položka č.10.6. kategorie II přílohy zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“) a mělo povinně proběhnout zjišťovací řízení, což se nestalo. Žalobce tvrdí a namítá, že dopis ministerstva obsahuje nezdůvodněné stanovisko, které je ve zjevném rozporu se zákonem. Žádná pochybnost zde nevzniká. Aplikace ust. § 23 zákona není na místě.

Žalobce dále poukázal znovu na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 ve věci vedené pod sp. zn. 10 Ca 32/2006, v němž soud zdůraznil, že i v době účinnosti zákona z roku 1992 v souvislosti s tehdejšími zněním zákona č. 17/1992 Sb., konkrétně jeho přílohy č. 1, bodu 8.15 bylo nutno provést proceduru EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. u „staveb a činností, jejichž vlivy by se dotkly zájmů chráněných podle zvláštních předpisů“. Takovými byly a jsou na Pankrácké pláni zájmy na zachování příznivých životních podmínek a zájem na ochraně ovzduší. Následující zákon z roku 2001 vyžaduje posoudit každé parkoviště nebo každou garáž s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu. Předmětné stavbě bytového domu chybí provedení zjišťovacího řízení podle uvedeného zákona.

S ohledem na uvedené, a sice že mezi podklady rozhodnutí chybí závěr zjišťovacího řízení či stanovisko EIA, jde o porušení zákona způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Ve třetím žalobním bodu brojí druhý žalobce proti úplnosti rozhodnutí a jeho doručování.

Blíže žalobce uvedl, že výrok rozhodnutí stavebního úřadu uvádí, že stavba bude umístěna „*jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500), která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ust. § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb., předána navrhovateli.*“

Žalobce tvrdí, že stavební úřad tímto učinil dokumentaci výslovně podkladem pro rozhodnutí pro umístění stavby, aby zajistil sdělení informace, jak stavba vypadá, jak je situována vůči okolním nemovitostem. Neobsahuje však poučení, kde a kdy je možno výkresy vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyly a nebyly ani vyvěšeny. Pouhý slovní popis ve výroku umístěvaného souboru staveb nemůže poskytnout a nahradit srozumitelnou informaci o komplexu stavebních zásahů. Bez přehledné grafické situace informující o situování stavby je výrok prvostupňového rozhodnutí neúplný a nesrozumitelný. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad vyplývá z § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona a § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření (dále jen „vyhl. č. 503/2006 Sb.“). Žalobce namítá, že Úřad nezajistil, že je doručována celá srozumitelná informace o umístění stavby. Bez řádného

doručení rozhodnutí obsahujícího ve srozumitelné formě celou informaci o umístěvaném komplexu zásahu v území je územní rozhodnutí neúplné.

Ve čtvrtém žalobním bodu uvedl druhý žalobce následující námitky:

- 1) Rozhodnutí stavebního úřadu je zmatečné a je číslováno několikrát od začátku, opakují se stejná písmena např. podmínka č. 20, v níž se některým námitkám částečně vyhovuje (str. 6 rozhodnutí).
- 2) V podmínce č. 6 uvedený příklad konstrukčního systému nepatří do výroku správního rozhodnutí.
- 3) Napadené rozhodnutí je v rozporu se čl. 4 odst. 1 OTHP, neboť výstavba by měla respektovat okolní zástavbu a odpovídat jejím rozměrům.
- 4) Výjimku z čl. 8 odst. 2 OTHP nelze povolit, neboť nebylo dosaženo účelu sledovaného OTHP ve smyslu § 138a stavebního zákona a stavební úřad se s touto námitkou nebyl schopen vypořádat.
- 5) Vyjádření správců sítí byla prodlužována poté, co skončila jejich platnost, což je nepřipustné. Žalobce namítá, že pokud souhlas zanikl, nelze jej prodloužit, když již neexistuje.
- 6) Zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007. Záměrem je porušována úmluva závazná pro Českou republiku převzatá do jejího právního řádu pod č. 159/1991 Sb., jde tedy o přepis, který má přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy ČR.
- 7) Stavební úřad nerozhodl o všech námitkách žalobce a dopustil se jejich dezinterpretace a účelového zestručnění, což je vadné. Žalovaný tuto vadu neodstranil.
- 8) Žalovanému byl jiným účastníkem, Sdružením Občanská iniciativa Pankráce (SIP) zaslán rozsudek Městského soudu v Praze věci sp. zn. 10Ca 32/2006 i usnesení Výboru světového dědictví UNESCO z června 2008, týkající se problematiky výškových staveb na Pankráci. Žalobce namítá, že odvolací orgán tedy věděl, jaké jsou nové podklady k věci, že předchozí rozhodnutí památkové péče byla dezaktualizována, přesto žalovaný vydal napadené rozhodnutí a s těmito podklady se vůbec nevypořádal.

Ve vyjádření k žalobě občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí žalovaný uvedl:

- *k námitce překročení únosné zátěže území*, že z hlediska ochrany veřejného zdraví vydala stanoviska k předmětné věci Hygienická stanice hl. m. Prahy dne 1.8.2005 pod č.j. 4872/05/PO4-HK/Dr.Čerň a dne 17.12.2007 pod č. j. J/HK/4885/85643/07. Tato stanoviska byla předložena v průběhu odvolacího řízení na základě ust. § 149 odst. 4 správního řádu Ministerstvu zdravotnictví, které jejich obsah potvrdilo sdělením ze dne 31.10.2008 č.j. 339736/2008-OVZ-32.1.6-22.10.08;

- *k námitce*, že „neproběhlo řádné posouzení EIA“, že žalovaný ani stavební úřad nejsou oprávněni nerespektovat výsledky posouzení dotčenými orgány. Žalovaný dále uvedl, že žalobcem namítané „dopravní řešení Pankrácké pláně“ nebylo předmětem tohoto řízení a stavba Bytového domu byla dopravně napojena na již existující komunikace, což je uvedeno v obsahu napadeného rozhodnutí;

- *k námitce*, že žalobci bylo doručeno neúplné územní rozhodnutí bez grafické přílohy, že žalobce se aktivně účastnil územního řízení, měl tedy možnost se seznámit se všemi podklady pro rozhodnutí, a to včetně grafických příloh. K poukazu žalobce, že povinnost připojovat k rozhodnutí grafický podklad vyplývá jednoznačně z ust. § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona

a ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., žalovaný uvedl, že územní řízení bylo vedeno v právním režimu stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Tímto zákonem povinnost doručovat všem účastníkům řízení grafické podklady stanovena nebyla a nebyla stanovena ani novým stavebním zákonem č. 183/2006 Sb. V ust. § 92 odst. 4 tohoto stavebního zákona je taxativně stanoven subjekt, kterému se ověřená grafická příloha předává a to žadatel, rovněž ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb. nestanoví povinnost přikládat grafickou přílohu k územnímu rozhodnutí, stanoví pouze obsahové náležitosti grafické přílohy.

- *k ostatním námitkám* žalovaný uvedl, že tyto námitky již byly uplatněny v odvolacím řízení a proto žalovaný odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Osoba na řízení zúčastněná EPOQUE – LANCASTER a. s. v písemném vyjádření ze dne 11. 1. 2010 uvedla k žalobním námitkám druhého žalobce následující:

- *k námitce týkající se únosné zátěže území*, že v předmětném řízení nebylo zjištěno, že by v území dotčeném stavbou tj. v území Pankrácké pláně byly překročeny přípustné limity zatížení životního prostředí, ani že by k takovému nadlimitnímu znečištění v důsledku realizace navrhované stavby EPOQUE bytového domu mělo dojít;

- *k námitce týkající se absence stanoviska EIA*, že stavba nepodléhá posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, když bytové domy nejsou v příloze č. 1 tohoto zákona na seznamu posuzovaných záměrů uvedeny. Případné nejasnosti při aplikaci bodu 10.6 kategorie II přílohy č. 1 tohoto zákona odstranilo Ministerstvo životního prostředí ve svém vyjádření, když potvrdilo, že navrhovaná stavba posouzení nepodléhá.

- *k námitce týkající se doručování rozhodnutí a jeho úplnosti*, že situační výkres na podkladu katastrální mapy dle § 3 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 132/1998 Sb., která prováděla stavební zákon, není součástí územního rozhodnutí, nýbrž jej stavební úřad dle § 4 odst. 3 této vyhlášky po nabytí právní moci územního rozhodnutí ověří a předá navrhovateli, což stavební úřad pouze zopakoval ve výroku územního rozhodnutí. Z této informace nelze však dovodit, že by stavební úřad měl v úmyslu definovat navrhovanou stavbu odkazem na nějakou grafickou přílohu. Slovní popis navrhované stavby ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí je dostatečný.

- *k ostatním žalobním námitkám* osoba na řízení zúčastněná uvedla

1) *k námitce nelogické struktury výroku rozhodnutí* stavebního úřadu, že výrok obsahuje všechny náležitosti uvedené v § 4 vyhl. č. 132/1998 Sb.,

2) *k námitce týkající se konstrukčního systému*, že podmínka č. 6 se týká řešení fasády, nikoli konstrukčního systému, uvedení tohoto údaje nad rámec povinného obsahu územního rozhodnutí však by nemělo mít vliv na jeho zákonnost,

3) *k námitce týkající se souladu s urbanistickými a architektonickými hodnotami území*, že na Pankrácké pláni historicky již vznikly výškové budovy bývalého Motokovu, bývalého Československého rozhlasu (dnes nejvyšší budova ČR) a hotelu Panorama, přičemž navrhovaná stavba EPOQUE bytového domu se umísťuje v jejich těsné blízkosti,

4) *k námitce, že předmětná stavba je v rozporu s čl. 8 vyhl. OTHP*, tedy k namítané odstupové vzdálenosti, že žalobce nijak nekonkretizuje výtku proti povolené výjimce z odstupových vzdáleností, neboť neuvádí v čem se cítí být poškozen na svých právech, pouze proklamuje, že předmětná stavba je v rozporu s čl. 8 vyhl. OTHP. Z odstupových vzdáleností je možno v souladu s ust. § 138a stavebního zákona č. 50/1976 Sb., a v souladu s čl. 63 vyhl. OTHP udělit výjimku; tato výjimka se uděluje za podmínek uvedených v čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP. Čl. 63 vyhl. OTHP připouští udělení výjimky z odstupových vzdáleností staveb z hlediska oslunění a osvětlení při posouzení těchto parametrů ve vztahu k místnostem určeným pro bydlení a k místnostem pobytovým, svým charakterem blízkým místnostem určeným pro

bydlení. Tyto výjimky by měly respektovat charakter území. V daném případě se jedná o území s předpokládaným mimořádně vysokým stupněm urbanizace, neboť se jedná o jádrové smíšené městské území, tj. o prostředí s předpokládanou vysokou mírou městské zátěže. Důsledná aplikace požadavků plynoucích z odstupových vzdáleností by nutně vedla k vytváření prostředí neměstského, s nízkou mírou koncentrace a tudíž s podstatně většími nároky na zábory pozemků dosud nezastavěných. Udělená výjimka je v souladu s platným právem, respektuje urbánní a architektonické charakteristiky místa.

5) *k námitce brojící proti vyjádření správce sítě*, že správci sítě mají v územním řízení postavení účastníků řízení a je zcela na jejich vůli, zda v případě neaktuálního vyjádření vydají vyjádření nové či prodlouží platnost svého původního vyjádření, nebo zvolí jinou formu aktualizace. Zákon zde nepředepisuje žádný závazný postup a rozhodné je, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla všechna vyjádření správců sítě platná.

6) *k tvrzení, že zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007*, že podkladem pro vydání územního rozhodnutí byla rozhodnutí kompetentních orgánů státní správy, které z hlediska památkové péče vyslovily s navrhovanou stavbou souhlas. Stavba neporušuje mezinárodní závazky ČR.

7) *k tvrzené dezinterpretaci námitek žalobce*, že z důvodu absolutní nekonkrétnosti nelze tuto námitku posoudit.

8) *k námitce, že žalovaný měl zohlednit nové podklady*, tj. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10Ca 32/2006 a problematiku UNESCO, že se k této námitce již vyjádřil.

V doplnění vyjádření ze dne 19.5.2010 osoba zúčastněná na řízení ve vztahu k žalobě druhého žalobce dále uvedla

- *k prvnímu žalobnímu bodu, v němž je namítáno překročení únosné zátěže území*, že výstavbou EPOQUE hotelu a EPOQUE bytového domu ke zhoršení krajinného rázu v dotčené lokalitě nedojde, naopak realizací těchto staveb bude uceleně dotvořeno uvedené území, na kterém se nachází stávající výškové budovy jako např. budova bývalého Motokovu a Československého rozhlasu či hotel Panorama. Teprve výstavbou EPOQUE hotelu a EPOQUE bytového domu v jihozápadní části Pankrácké pláně vznikne ucelený komplex budov.

Žalobce napadá aktuálnost stanovisek Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1. srpna 2005 a ze dne 17. prosince 2007 a rovněž vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 31.10.2008 a to právě z důvodu tvrzeného překročení únosné zátěže území v místní hlukové oblasti. Dle osoby zúčastněné na řízení druhý žalobce opomíjí skutečnost, že stanoviska, která byla vypracována pro Dopravní řešení byla vytvořena v naprosto jiném čase, kdy u Dopravního řešení bylo posuzováno období od roku 2002, a však u EPOQUE bytového domu se posuzovalo období od roku 2005. Stanoviska u EPOQUE bytového domu byla vypracována na základě rozdílných věcných podkladů a byly hodnoceny naprosto odlišné projekty.

Ve vztahu k domnělému překročení únosné zátěže území v imisní oblasti lze poukázat na skutečnost, že byla vypracována dokumentace ve všech požadovaných aspektech k otázce vlivu EPOQUE bytového domu na ovzduší v dané lokalitě, a to zejména k vyhodnocení NO₂, benzenu a prachových částic PM₁₀. Tyto závěry byly zahrnuty v závazném stanovisku odborem ochrany prostředí ze dne 26.5.2005, které bylo následně potvrzeno Ministerstvem životního prostředí ze dne 4.11.2008. S ohledem na uvedené lze konstatovat, že provoz EPOQUE bytového domu prokazuje nevýrazný vliv na lokalitu z hlediska kvality ovzduší.

Hygienická stanice hlavního města Prahy, jako orgán ochrany veřejného zdraví, vydala své stanovisko, v němž však podmínila souhlas s návrhem předložené dokumentace splněním dalších podmínek pro další stupně projektové dokumentace. Následně dne 17. prosince 2007

přijala další stanovisko, ve kterém aktualizovala závěry učiněné již ve stanovisku ze dne 1. srpna 2005.

Ministerstvo zdravotnictví následně vydalo své „vyjádření“ ze dne 31.10.2008, v němž potvrdilo stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1. srpna 2005 v aktualizovaném znění stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 17. prosince 2007. Ministerstvo ve „vyjádření“ odůvodnilo a potvrdilo závěry uvedené v stanoviscích Hygienické stanice hl. m. Prahy. Ministerstvo ve „vyjádření“ konstatovalo, že osoba zúčastněná na řízení jako investor EPOQUE bytového domu je menšinovým původcem hluku z veřejné dopravy, přičemž nárůst se pohybuje max. do 0,3 dB a dále posoudilo kladně, že již ve stádiu územního řízení investor na tuto skutečnost reagoval realizací protihlukových opatření na fasádách chráněných objektů v dotčené oblasti.

Ze stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1. srpna 2005 vyplývá, že tedy dotčený správní orgán nerezignoval na ochranu venkovního prostoru zjištěným nadlimitním zatížením (jak uvádí žalobce), ale podminil své stanovisko zajištěním splnění dalších podmínek. Stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy i vyjádření Ministerstva zdravotnictví vycházela při vydání územního rozhodnutí z aktuálních studií hluku z dopravy na základě posudku vypracovaného společností Ekola group v dubnu 2005, kdy tato studie byla zpracována s ohledem na plnou kapacitu dopravy na Pankrácké pláni po realizaci zvažovaných staveb s údaji pro rok 2010. Vyjádření Ministerstva zdravotnictví je dostatečně odůvodněné a tento orgán správně konstatoval, že předmětná investice velmi zanedbatelně zhorší imisní hlukovou situaci v dané lokalitě.

- *k druhému žalobnímu bodu, v němž je namítáno, že mělo proběhnout zjišťovací řízení, neboť se jedná o záměr s 277 parkovacími stáními v podzemních garážích a 48 v prostoru ramp, čímž má být naplněn předpoklad obsažený v pol. č. 10.6 kategorie II. přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů pro zjišťovací řízení, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že příloha č. 1 v kategorii II. zákona o posouzení vlivů obsahuje vymezení záměrů vyžadujících zjišťovací řízení a to konkrétně v bodě 10.6, kde je stanoveno, že do kategorie záměrů, které vyžadují zjišťovací řízení náleží také „Skladové nebo obchodní komplexy, včetně nákupních středisek o celkové výměře nad 3.000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu.“* Pro stanovení rozsahu aplikace tohoto ustanovení je rozhodné, k čemu se vztahuje věta za středníkem, tj. „parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu“, tedy jestli se vztahuje pouze ke skladovým nebo obchodním komplexům, včetně nákupních středisek, nebo k jakémukoliv parkovišti či garáži s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu, tedy nad rámec bod 10.6.

Osoba zúčastněná na řízení tvrdí, že z tohoto ustanovení vyplývá, že parkoviště nebo garáže jsou přiřazeny ke konkrétní oblasti a to ke skladovým nebo obchodním komplexům, tudíž ze systematického a logického výkladu lze parkoviště vztáhnout pouze ke skladovým nebo obchodním komplexům a nikoliv k jakýmkoliv jiným objektům jmenovaným v této příloze č. 1. Bod 10.6 v kategorii II obsahuje jednak skladové nebo obchodní komplexy a jednak parkoviště; tyto výroky jsou odděleny interpunkčním znaménkem, kterým je středník. Středník neosamostatňuje úseky jazykového projevu do té míry jako tečka, ale naznačuje hlubší předěly než čárka.

- *k závěrečným námitkám obsaženým v posledním žalobním bodu* zúčastněná osoba na řízení uvedla, že jde o námitky zcela účelové, přičemž odkázala na své předchozí vyjádření ze dne 11.1.2010, a dále k tvrzenému rozporu územního napadeného rozhodnutí se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007 zúčastněná osoba na řízení doplnila, že je skutečností, že v usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO č. 31 COM 7B. 94 ze

dne 6.7.2007 je vyjádřena obava ve vztahu k navrhovaným projektům výškových budov v památkové zóně, která by mohla ovlivnit vizuální dopad historického centra Prahy. nicméně konkrétní projekty, např. výškové budovy na Pankrácké pláni nejsou v usnesení specifikovány. Do 1. února 2008 měla Česká republika zpracovat podrobnou zprávu o stavu péče o historické jádro Prahy, včetně studie vizuálních dopadů. Toto usnesení bylo na 32. zasedání UNESCO v roce 2008 doplněno usnesením č. 32 COM 7 B.86 o výzvu k přijetí plánu pro limitaci výškových budov a dále vyzvalo stanovit výškový limit pro nové budovy, které jsou plánovány na Pankrácké pláni na 60 až 70 metrů.

Avšak na 33. zasedání UNESCO, které se konalo ve dnech 22. až 30. června 2009 Výbor pro světové dědictví UNESCO přijal ohledně výstavby na Pankrácké pláni usnesení č. 33 COM 7.B 96 z něhož vyplývá, že za stávajících podmínek a situace nemá Výbor pro světové dědictví UNESCO k plánovaným stavbám na Pankrácké pláni žádné výhrady. Nadto osoba zúčastněná na řízení uvádí, že usnesení světové organizace UNESCO spadá z hlediska základního dělení norem mezinárodního práva do kategorie tzv. soft. law, což jsou právní normy, které se vyznačují právní nezávazností, jenž znamená, že při nerespektování těchto norem nedochází k žádným právním důsledkům a respektování těchto právních norem není právně vynutitelné. Dále osoba zúčastněná na řízení závěrem poukázala na převážně deklaratorní charakter ustanovení Úmluvy, přičemž však tvrdí, že žádné jeho ustanovení nebylo porušeno.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Předně je třeba uvést, že dodržení zákonného procesního postupu správními orgány ve správním řízení podléhá kontrole soudu ve správním soudnictví, a shledá-li soud podstatné porušení postupu, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, pak takové vady řízení jsou důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí a to i bez jednání (ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., dle něhož soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., které stanoví, že soud přezkoumá napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (nejde-li o vady, k nimž přihlíží z úřední povinnosti).

Ve věci rozhodl soud rozsudkem bez jednání, neboť žalobce Corinthia Panorama s.r.o. (zástupci žalobce Corinthia Panorama s.r.o. JUDr. Rovenskému doručena výzva dne 24. 6. 2009) ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil nesouhlas s projednáním ve věci bez nařízení ústního jednání, žalobce Ateliér pro životní prostředí, o.s. v žalobě výslovně uvedl, že souhlasí, aby o jeho žalobě bylo rozhodnuto bez nařizování ústního jednání a žalovaný (výzva doručena dne 24. 6. 2009) ve lhůtě stanovené soudem rovněž nevyjádřil nesouhlas s projednáním ve věci bez nařízení ústního jednání (§ 51 s.ř.s.).

Samostatnou žalobu žalobce Corinthia Panorama s.r.o., která byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 61/2009 a samostatnou žalobu žalobce Ateliér pro životní prostředí, o.s., která byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 68/2009, soud usnesením ze dne 7. 1. 2010, čj. 10 Ca 61/2009-72 spojil ke společnému projednání a rozhodnutí dle ust. § 39 odst. 1 s.ř.s., neboť spolu skutkově souvisí, když předmětem obou žalob jsou totožná napadená rozhodnutí správního orgánu I. a II. stupně.

V předmětné věci bylo správní řízení vedeno ještě podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Podle jeho § 32 odst. 1 platilo, že umísťovat stavby, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí. Dle § 39 v rozhodné době účinného stavebního zákona platilo, že v územním rozhodnutí vymezí stavební úřad území pro navrhovaný účel a stanoví podmínky k ochraně veřejných zájmů v území; jimi zabezpečí zejména soulad s cíly a záměry územního plánování, včetně architektonických a urbanistických hodnot v území, věcnou a časovou koordinaci jednotlivých staveb a jiných opatření v území, požadavky k ochraně zdraví a životního prostředí a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podle § 10 stavebního zákona platilo, že územní plán obce stanoví urbanistickou koncepci, řeší přípustné, nepřípustné, případně podmíněné funkční využití ploch, jejich uspořádání, určuje základní regulaci území a vymezuje hranice zastavitelného území obce. Územní rozhodnutí musí vždy vycházet z územního plánu a respektovat jím nastavené „mantinely“. V ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona bylo stanoveno rovněž, že v územním řízení je návrh posuzován nejen z hlediska územně plánovací dokumentace, ale rovněž z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků.

Nejprve se soud zabýval žalobními námitkami žalobce Corinthia Panorama s.r.o

K námitce obsažené v prvním žalobním bodu spočívající v tvrzení, že dosud nebyla řádně vyřešena otázka týkající se dopravního řešení Pankrácké pláně, která má zásadní význam pro rozhodnutí o umístění stavby bytového domu, neboť rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 sp. zn. 10Ca 32/2006 bylo napadené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 11.11.2005, č.j. 20641/2005/63/O-1445/05 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení, soud uvádí, že ze spisového materiálu a skutečností známých z úřední činnosti soudu vyplývá, že

- napadené rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno dne 26. 5. 2008 a napadené rozhodnutí odvolacího orgánu dne 15.12.2008 (č.j. S-MHMP 484224/2008/OST/Fr); nabylo právní moci dne 2. 1. 2009,

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 sp. zn. 10 Ca 32/2006, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ byl vyhlášen dne 9.5. 2008, právní moci nabyl dne 11.8. 2008 (kasační stížnost byla zamítnuta Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 6.9.2009 č.j. 9 As 88/2008-301). Je proto nesporné, že rozhodnutí o umístění předmětné stavby nabylo právní moci v době, kdy již bylo pravomocně zrušeno rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“.

Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že uvedený právní stav věci byl konfrontován se skutkovým stavem, kdy bylo zjištěno, že rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ bylo v mezidobí zčásti konzumováno. Návrh na umístění předmětné stavby, který byl předmětem řízení, pokud jde o navrhované řešení jejího dopravního připojení na místní obslužnou komunikaci Milevská, respektoval původní rozhodnutí o umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ ze dne 7.3. 2005. Žalovaný poukázal na to, že tato stavba byla zčásti již zprovozněna a zčásti je uváděna do provozu, poukázal přitom na skutečnost, že odbor dopravy Magistrátu vydal dne 15.9.2008 pod č.j. MHMP512689/2008/DOP-01/Ab kolaudační souhlas k užívání dopravní stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, stavba přídatného pásu místní komunikace I. třídy 5. května“, dne 27.10.2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační souhlas k užívání

stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně. mimoúrovňová křižovatka místních komunikací 5. května a Hvězdova – Sdružení připojených rampami A 1, A 2 a B a mimoúrovňové křižovatky místních komunikací křižovatky 5. května a Na Strži připojených rampami C 1, C 2 a D“, dne 15.9.2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační rozhodnutí, kterým povolil k užívání dopravní stavbu nazvanou „Dopravní řešení Pankrácké pláně. komunikace Na Strži – východ“. Stavební úřad ve věci předmětné dopravní stavby vydal např. dne 7.5.2008 kolaudační rozhodnutí pro stavební úpravy křižovatky pozemních komunikací Milevská a Na Strži, dne 11.12.2007 vydal kolaudační souhlas k užívání kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 22.12.2006 vydal kolaudační rozhodnutí ke stavbě kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 13.10.2008 vydal kolaudační souhlas s užíváním rozšířené křižovatky Hvězdova – Sdružení a komunikace pro pěší, včetně opěrné zdi a pod. Žalovaný dospěl k závěru, že dopravní připojení je zajištěno. Žalobce v žalobě takto zjištěný skutkový stav věci nezpochybnil.

V daném případě v době vydání rozhodnutí o umístění stavby resp. v době rozhodování o odvolání, tak bylo původní rozhodnutí o umístění stavby Dopravní řešení Pankrácké pláně“, jako podmiňující stavby pro připojení předmětné stavby EPOQUE bytový dům sice pravomocně soudem zrušeno, ale fakticky konzumováno vydanými stavebními povoleními resp. kolaudačními rozhodnutími v rozsahu relevantním pro připojení umístěvané stavby EPOQUE bytový dům. Skutečný stav v době rozhodování žalovaného byl tedy takový, že podmiňující stavba byla v části rozhodné pro posouzení možnosti dopravního napojení fakticky realizována a připojení bylo dle podaného návrhu možné.

Jestliže judikatura správních soudů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. I As 79/2008 a 6As 43/2008) činí závěr, že soud vychází při přezkoumání rozhodnutí o vydání stavebního povolení z právního stavu, který zde byl v době vydání daného stavebního povolení, tj. zda v době jeho vydání existovalo pravomocné územní rozhodnutí pro tutéž stavbu, a soud nemůže zrušit stavební povolení s odkazem na to, že následně po vydání stavebního povolení bylo územní rozhodnutí k téže stavbě soudem zrušeno, pak plně vychází z ust. § 75 s.r.s. a ust. stavebního zákona, kdy vydání stavebního povolení musí mít oporu v pravomocném rozhodnutí o umístění téže stavby.

V daném případě však nejde o řetězení správních aktů (umístění stavby, stavební povolení, kolaudační rozhodnutí) v jedné linii, týkající se téže stavby, ale o umístění podmiňující stavby, dopravní, ve vztahu k možnosti umístění jiné stavby, hotelu (ač v řízení o umístění „Dopravního řešení Pankrácké pláně“ žalovaný popíral takovouto přímou souvztažnost staveb), kdy územní rozhodnutí o umístění dopravní stavby, podmiňující umístění stavby hotelu, bylo na základě navazujících správních aktů (stavebních povolení a kolaudačních rozhodnutí) vyčerpáno a stavba podmiňující zhotovena. K samotné realizaci dopravních staveb došlo na základě stavebních povolení, opírajících se o pravomocné územní rozhodnutí, v době, kdy došlo k jeho zrušení, byly již dopravní stavby kolaudovány. K tomu v daném případě je nutno při posouzení požadavků na vlastní možnost dopravního připojení přihlížet. Soud proto neshledal v závěru žalovaného, že připojení stavby je možné, namítanou nezákonnost. Za situace, kdy dopravní řešení pro umístění stavby EPOQUE bytového domu je fakticky uskutečněno a územní rozhodnutí pro dopravní řešení v relevantní části konzumováno, by takový přístup soudu byl pouhým formalistickým přístupem.

S ohledem na výše uvedené neshledal soud námitku obsaženou v prvním žalobním bodu žalobce ad 1) důvodnou.

K námitkám obsaženým **v druhém žalobním bodu, kdy žalobce tvrdí, že umístění bytového domu nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od okolních budov** a poukazuje přitom na čl. 23 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 vyhl. OTPP s tím, že je nutno zkoumat, zda jsou splněny všechny požadavky na stavbu, včetně splnění podmínek osvětlení a proslunění, což platí pro odstupové vzdálenosti nejen v případě bytových domů, ale i v případě staveb nebytových, v nichž se nachází místnosti pobytové, soud zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Z grafického znázornění obsaženého ve správním spisu vyplývá poloha umístěvaného objektu – bytového domu a hotelu Panorama. Z umístění jednotlivých objektů vyplývá, že mezi hotelem Panorama a předmětným bytovým domem je umístěována budova Epoque hotelu, který je umístěn západně od hotelu Panorama a západně od něho (ve vzdálenosti 29,6 m), je umístěna stavba EPOQUE bytový dům. Je proto zřejmé, že *odstupové vzdálenosti u posuzovaných objektů jsou výrazně odlišné od odstupových vzdáleností mezi hotelem Panorama a budovou Epoque hotelu.*

Správní spis obsahuje rovněž rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 5. 2006, č.j. P4/87084/05/OST/FISA/10551, jímž bylo rozhodnuto o výjimce z obecných technických požadavků.

Tímto rozhodnutím byla povolena výjimka z ust. čl. 8 odst. 2 vyhl. OTPP ve věci umístění bytového domu, v jehož průčelích budou okna obytných místností, která spočívá v tom, že po realizaci bytového domu by minimální odstupová vzdálenost:

- jihovýchodního a jihozápadního průčelí stavby bytového domu od severního průčelí objektu č.p. 1097 v k. ú. Krč, v němž nejsou okna obytných místností, byla 67,7 m místo min. požadované vzdálenosti 104m, což je výška vyššího z těchto dvou přilehlých průčelí – stavby bytového domu,
- jihovýchodního průčelí stavby od západních průčelí objektů č.p. 1105 a 1106 v k. ú. Krč, v nichž jsou okna obytných místností, byla 73,3 m místo min. požadované vzdálenosti 104 m, což je výška vyššího z těchto protilehlých průčelí – stavby bytového domu,
- jihovýchodního a severovýchodního průčelí stavby bytového domu od západního průčelí objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč (hotel Panorama), v němž nejsou okna obytných místností, byla 94,3 m místo min. požadované vzdálenosti 104m, což je výška vyššího z těchto dvou protilehlých průčelí – stavby bytového domu
- jihozápadního průčelí stavby bytového domu od východního průčelí objektu č.p. 877 v k. ú. Podolí, v němž nejsou okna obytných místností, byla 99,7 místo min. požadované vzdálenosti 104m, což je výška vyššího z těchto dvou protilehlých průčelí – stavby bytového domu
- severovýchodního průčelí stavby bytového domu od jižního průčelí rozestavěné stavby společnosti SPV TOWER, s. r. o. na pozemku č. parc. 2860/9 v k. ú. Nusle, v němž nejsou okna obytných místností, byla 75,8 m místo min. požadované vzdálenosti 110,65 m, což je výška vyššího z těchto dvou protilehlých průčelí – rozestavěné stavby společnosti SPV TOWER, s. r. o. na pozemku č. parc. 2860/9 v k. ú. Nusle

Současně stavební úřad ve II. výroku zamítl výjimku z ust. čl. 8 odst. 2 vyhlásky OTPP, která spočívá v tom, že po realizaci stavby bytového domu by minimální odstupová vzdálenost:

- jihozápadního průčelí stavby bytového domu od severního průčelí objektu č.p. 1218 v k. ú. Krč, v němž nejsou okna obytných místností byla 73,3m místo min. požadované vzdálenosti 104 m, což je výška vyššího z těchto dvou protilehlých průčelí – stavby bytového domu
- severovýchodního a jihovýchodního průčelí stavby bytového domu od průčelí plánované stavby hotelu byla 29,6 místo min. požadované vzdálenosti 104m, což je výška vyššího z těchto dvou protilehlých průčelí – stavby bytového domu.

Následně stavební úřad rozhodl o námitkách účastníků řízení, kdy *k námitkám týkajícím se nedodržení odstupové vzdálenosti stavby bytového domu od objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč ohledně negativního vlivu na proslunění a denní osvětlení tohoto objektu uvedl mj., že v objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč jsou okna na západní průčelí orientována pobytové místnosti, které mají využití jako odbytové restaurační prostory, kanceláře a hotelové pokoje.*

Stavební úřad dospěl k závěru, že tyto pobytové místnosti svým charakterem ani způsobem využití proslunění nevyžadují, neboť požadavky na jejich proslunění nejsou stanoveny žádným platným právním předpisem. Z ust. čl. 8 odst. 2 poslední věty je zřejmé, že zde stanovenými odstupy staveb bytových a nebytových, mají být chráněny stavby bytové. V čl. 23 odst. 2 vyhl. OTPP je stanoveno, že všechny pobytové místnosti ve stavbách navrhovanou stavbou ovlivněných musí mít dostatečné denní osvětlení odpovídající normovým hodnotám. Pro denní osvětlení odbytových restauračních prostorů orientovaných okny na západní průčelí objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč nejsou stanoveny žádným platným právním předpisem normové hodnoty denního osvětlení. Před okny těchto odbytových restauračních prostorů (resp. prosklenou stěnou) v objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč je tč. předsazena kovová konstrukce zastřešující venkovní terasu, která sama o sobě těmto prostorům stíní.

Z doložené studie denního osvětlení zpracované v prosinci 2005 Ing. Janem Kaňkou Ph.D. vyplývá, že po realizaci stavby bytového domu by došlo pouze k negativnímu ovlivnění stávajících hodnot denního osvětlení kanceláří ve třetím n. p. objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč orientovaných okny na západní průčelí. *I po tomto ovlivnění by však v kancelářích zůstala zachována zóna s činitelem denní osvětlenosti min. 1,5%, tj. dle ČSN 730580-1 „denní osvětlení budov – základní požadavky“ zóna pro středně přesnou zřakovou činnost (např. čtení, psaní) pouze hranice této zóny by se přiblížila o cca 0,25m blíže k oknům.*

Z této studie rovněž vyplývá, že po realizaci stavby bytového domu by došlo k negativnímu ovlivnění stávajících hodnot denního osvětlení hotelových pokojů orientovaných okny na západní průčelí objektu č.p. 1695 v k.ú. Krč. I po tomto ovlivnění by však hodnoty denního osvětlení těchto pokojů ve čtvrtém n. p. (tj. nejnižším z hlediska denního osvětlení nejméně příznivém podlaží) splňovaly normové hodnoty požadované pro obytné místnosti dle ČSN 730580-2 „denní osvětlení budov – Denní osvětlení obytných budov“. Pokoje ve vyšších podlažích budou mít hodnoty ještě příznivější. Pro hotelové pokoje, které nejsou užívány k dlouhodobému pobytu, rekreaci nebo zotavení nejsou žádným platným právním předpisem stanoveny požadavky na denní osvětlení.

Stavební úřad k námitce, že na kvalitu denního osvětlení hotelových pokojů v objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč je nutno aplikovat normy vztahující se na objekty určené k trvalému pobytu osob v plném rozsahu a že rozsah denního osvětlení pokojů by byl realizací navrhované stavby dotčen značným způsobem, dospěl ke shodnému závěru, který je obsažen ve výše uvedené studii vlivu stavby na denní osvětlení. Ovlivnění denního osvětlení objektu č.p. 1695 v k. ú. Krč plánovanou stavbou hotelu není předmětem tohoto řízení o povolení výjimky.

Uvedené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 5. 2006 bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 1. 2007, č.j.: S-MHMP 388331/2006/OST/Fr.

Správní spis obsahuje rovněž Studie vypracované společností EKOLA group spol. s r.o. týkající se proslunění, denního osvětlení okolní zástavby pro dokumentaci UR (včetně dodatku č. 1), jenž se staly podkladem výše uvedených rozhodnutí.

Při posouzení námitek obsažených ve druhém žalobním bodu soud akceptuje poukaz žalobce na skutečnost, že stavba musí být navržena a provedena tak, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky svých uživatelů ani uživatelů okolních staveb, a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních právních předpisech.

Ve vztahu k námitce týkající se tvrzení, že umístění EPOQUE bytového domu nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od budovy hotelu Panorama ve smyslu čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP, soud uvádí, že takovou námitku nemohl shledat důvodnou a to vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě se nejedná o protilehlé stěny dvou sousedících staveb pro bydlení, což se odrazilo i ve vydaném rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.5.2006, kterým byla povolena výjimka z čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP.

Ve vztahu k podmínkám stanoveným v čl. 23 vyhl. OTHP týkajícím se vnitřního prostředí soud uvádí, že z čl. 23 odst. 2 vyhl. OTHP vyplývá, že se týká nejen bytů, ale i pobytových místností v navrhované stavbě i ve stavbách navrhovanou stavbou ovlivněných. Žalobce správně poukázal na ust. čl. 3 odst. 1 písmeno h) vyhl. OTHP, dle kterého pobytovou místností se rozumí místnost nebo prostor, který svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňuje požadavky k tomu, aby se v něm zdržovaly osoby (např. kanceláře, dílny, ordinace, výukové prostory, pokoje ve zdravotnických zařízeních, hotelích a ubytovnách, halové prostory různého účelu, sály kin, divadel a kulturních zařízení, kuchyně, místnosti ve stavbách pro individuální rekreaci apod.). *Rozhodující však v daném případě je, že z vypracované studie, která se týká proslunění, denního osvětlení okolní zástavby vyplývá závěr obsažený v rozhodnutí stavebního úřadu o výjimce z odstupových vzdáleností a to ve vztahu k posouzení čl. 23 odst. 2 OTHP (osvětlení) a ve vztahu k posouzení čl. 24 odst. 1 OTHP (proslunění), že po realizaci stavby EPOQUE bytového domu by měly kanceláře v objektu č. p. 1695 v k. ú. Krč ovlivněné touto stavbou denní osvětlení odpovídající normovým hodnotám a hotelové pokoje ovlivněné touto stavbou by měly denní osvětlení odpovídající normovým hodnotám pro obytné místnosti.*

Výše uvedený závěr odpovídá námitkám žalobce, který nijak blíže nerozvedl, kterých částí objektu č.p. 1695 by se konkrétně mělo dotčení jeho práv týkat a jakým způsobem. Žalobce toliko upřesnil, že dotčení by se mohlo týkat pracovněprávních podmínek zaměstnanců hotelu Panorama. K této výtce soud uvádí, že s tímto tvrzením nekoresponduje skutečnost, že u kanceláří v objektu č. p. 1695 v k. ú. Krč ovlivněných touto stavbou denní osvětlení odpovídá normovým hodnotám. Nadto k poukazu žalobce na ust. § 45 nař. vlády č. 361/2007 Sb., soud uvádí, že uvedené ustanovení stanoví obecně limity a hodnoty denního osvětlení na pracovištích. Bez bližší konkretizace námítka, tedy označení částí budovy (např. jejich umístěním či číslem kanceláří) lze tuto námitku posoudit toliko v obecné rovině, v tomto smyslu soud odkazuje na závěry uvedené ve výše uvedené studii.

Ohledně uplatněných námitek žalobce ve vztahu k budově č.p. 1105, 1106, 1097 a 1218 v k. ú. Krč soud uvádí, že je zřejmé, že žalobce není vlastníkem těchto staveb, tuto skutečnost ani netvrdí a netvrdí ani, z jakého důvodu by se mohl dovolávat ochrany práv k těmto budovám. Je-li účastenství určité osoby v územním řízení odvozeno od možnosti dotčení jejích práv, pak v mezích tohoto možného dotčení práv jí přísluší výkon účastnických práv a ochrana jejích hmotných práv. To znamená, že vyjádření a námítka, které je takový účastník v územním řízení oprávněn uplatnit, se musejí vztahovat k jeho právům. Účastník není oprávněn osvojit si námítka třetích osob, jiných účastníků a domáhat se obrany práv

cizích. Je proto vyloučeno, aby se žalobce domáhal ochrany práv jiného účastníka, konkrétně účastníků řízení, kteří mají práva k nemovitostem výše označeným. Z uvedených důvodů nemohly být námitky obsažené ve druhém žalobním bodu shledány úspěšnými.

K námitkám obsaženým v třetím žalobním bodu. kdy žalobce namítá, že žalovaný správní orgán se dostatečně nevypořádal s jeho námitkami, které se týkají odstupových vzdáleností, resp. osvětlení a proslunění ve vztahu mezi EPOQUE bytovým domem a hotelem Panorama, soud uvádí, že stavební úřad se danou problematikou zabýval na straně č. 18 rozhodnutí, když uvedl, že stavba je v souladu s čl. 23 – Vnitřní prostředí. K návrhu byla doložena studie denního osvětlení okolních staveb pro bydlení, ve které bylo prokázáno, že vlivem stínění navrhovanou stavbou dojde k nepatrnému snížení úrovně denního osvětlení, vypočtené hodnoty ČDO (činitele denního osvětlení) však zůstanou s rezervou vyhovující požadavkům ČSN 730580 a rovněž, že stavba je v souladu s čl. 24 – Proslunění, kdy doloženou studií proslunění okolních staveb pro bydlení bylo prokázáno, že stávající obytná zástavba je umístěna jižně od navrhované stavby, tudíž nebude touto stavbou z hlediska proslunění negativně ovlivněna. Lze konstatovat, že stavební úřad se měl a mohl touto otázkou zabývat podrobněji. Je však zřejmé, že tak neučinil proto, že o námitce tohoto obsahu bylo již rozhodováno v rámci řízení o povolení výjimky z odstupových vzdáleností, jenž vyústila v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. května 2006. Z uvedeného důvodu proto stavební úřad již neopakoval argumenty uvedené v tomto rozhodnutí, na něž toliko odkázal na straně 17 svého rozhodnutí, kdy uváděl důvody, pro které je stavba v souladu s čl. 8 odst. 2 vyhl. OTHP. Žalovaný správní orgán se s odvolací námitkou tohoto obsahu vypořádal na straně 16 a 17 rozhodnutí, kde mj. uvedl, že podle ust. čl. 23 odst. 2 vyhl. OTHP musí mít pobytové místnosti ve stavbách ovlivněných navrhovanou výstavbou dostatečné denní osvětlení odpovídající normovým hodnotám. Obsahem předloženého správního spisu je doložená studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby zpracovaná v říjnu roku 2005, ve které je prokázáno, že vliv předloženého stavebního záměru na hotel Panorama – Corinthia není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení.

Lze doplnit, že vzhledem k poloze EPOQUE bytového domu, hotelu EPOQUE a hotelu Panorama, kdy hotel EPOQUE je situován mezi hotelem Panorama a bytovým domem, je logickým důsledkem, že vliv předloženého stavebního záměru EPOQUE bytového domu na hotel Panorama nemůže být srovnatelný s vlivem stavebního záměru hotelu EPOQUE, jenž s hotelem Panorama bezprostředně sousedí.

Soud uzavírá, že odůvodnění výše uvedených námitek obsažené v napadených rozhodnutích být není zcela precizní, obsahuje správní úvahu, jenž umožnila soudní přezkum těchto námitek. Neopomenutelnou skutečností, již vzal soud v úvahu je skutečnost, že odůvodnění této námitky má reálný podklad ve spisovém materiálu vztahujícím se k dané věci.

Z výše uvedených důvodů neshledal soud žalobu žalobce ad 1) důvodnou, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 o. s. ř. zamítl.

Poté se soud zabýval žalobními námitkami obsaženými v žalobě žalobce Ateliéru pro životní prostředí, o. s.

Soud předně předesílá, že v daném případě nebyla nanесena jako sporná aktivní legitimace tohoto žalobce, a to ani po věcné stránce vzhledem k jím uplatněným žalobním bodům, když po formální stránce z titulu účastenství v územním řízení je nesporná.

V prvním žalobním bodu namítá žalobce překročení únosné zátěže území.

V prvním až třetím podbodu tohoto žalobního bodu se žalobce dovolává čl. 35 odst. 1 Listiny, § 5 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (dále jen „zákon o životním prostředí“), definice znečišťování životního prostředí v ust. § 8 odst. 1 zákona o životním prostředí a definice poškozování životního prostředí v § 8 odst. 2 téhož zákona a jeho ustanoveních dalších, s tím že veškeré navrhované zásahy v území by měly být provázeny přesvědčivým průkazem, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži, kdy dále poukazuje na skutečnost, že v daném případě jde o devastovanou a přetěžovanou obytnou část území Pankrácké pláně, kde dochází k přetížení hlukem ze stacionárních zdrojů, z vyvolané autodopravy a dalšími dopady, s tím, že každý zásah v daném nadlimitně zatíženém území je nutno posuzovat především z hlediska, zda povede ke snížení stávající zátěže a z ní vycházejících rizik; a kdy konečně poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5.2008 ve věci vedené pod sp. zn. 10Ca 32/2006, jímž bylo zrušeno rozhodnutí týkající se umístění komplexu dopravních staveb „Dopravního řešení Pankrácké pláně“ s tím, že stavební úřad není pouhým shromažďovatelem stanovisek dotčených orgánů státní správy, ale musí sám zvážit přípustnost návrhu i z hlediska kumulace všech různorodých dopadů, jež byly identifikovány. K těmto námitkám soud musí toliko konstatovat, že žalobce tímto deklamuje či se dovolává obecných základních pravidel přístupu k ochraně životního prostředí při schvalování záměrů v území plynoucích z právní úpravy, v jeho tvrzení však není žádné konkrétnum ve vztahu k umístění stavby EPOQUE bytový dům, lze proto dovést toliko, že žalobce porušení takto vymezených pravidel dovozuje až z navazujících konkrétních tvrzení. Soud proto v předmětné věci důvodnost těchto obecných výhrad mohl posoudit až v souvislosti s konkrétní námitkou žalobce níže.

Ve čtvrtém až šestém podbodu žalobce napadá nesprávnost postupu při posuzování hlukové zátěže a imisní zátěže. Žalobce přitom tvrdí, že hluková zátěž z dopravy je v území podle hygieničky z hygienické stanice nadlimitní a novou výstavbou se ještě zvýší, obdobně lze toto konstatovat i o imisní situaci. Nadto vyjádření Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1.8.2005 bylo neaktuální a podložené studiemi z let 2002 – 2005. Nadlimitní zátěž je v rozporu s právem na zdravé životní prostředí dle Listiny a dalších právních předpisů. Dále žalobce poukázal na odvolání jiného účastníka řízení, a to Sdružení občanská iniciativa Pankráce, jejíž námitky se týkaly ochrany ovzduší. Několikařádkové potvrzení ze dne 17.12.2007 je formálním a nemůže reagovat na změny poznání a změny odhadu vývoje dopravních zátěží. Žalobce výslovně napadá zákonnost stanoviska hygienika i sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 31. 10. 2008. Dle žalobce ze správního spisu (rozptylová studie, hluková studie a přednes hygieničky Polanecké na ústním jednání) vyplývá, že v předmětném území jsou již nyní dosahovány či překročeny limitní hodnoty zatížení území, a to zejména hluková zátěž z vyvolané autodopravy a znečištění ovzduší převážně z téže příčiny.

Ze správního spisu k této námitce vyplývají pro rozhodnutí soudu následující relevantní skutečnosti:

Dne 13. 3. 2008 se konalo k zahájenému územnímu řízení o umístění stavby EPOQUE bytový dům (oznámení o zahájení územního řízení ze dne 4. 2. 2008) veřejné ústní jednání, na němž zástupce účastníka Atelier pro životní prostředí JUDr. Petr Kužvart mj. namítal, že pro předmětnou stavbu neproběhlo zjišťovací řízení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb.; k dispozici je vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 1. 2008, které konstatuje 277 parkovacích míst v podzemních garážích a 48 parkovacích stání v prostoru ramp. Záměr tedy naplňuje položku 10.6 kategorie II. přílohy č. 1 k uvedenému zákonu a podle této úpravy je provedení zjišťovacího řízení povinné. Ministerstvo v tomto přípise sice tvrdí opak, avšak to nijak nevysvětluje. Vyjádření Hygienické stanice ze dne 1. 8. 2005 je vzhledem k vývoji v území, k aktuálním i prognózovaným dopravním intenzitám již zcela neaktuální. Na ústním jednání s paní Polaneckou bylo konstatováno, že hluková zátěž především z dopravy je v dané lokalitě nadlimitní a zhotovením dalších zamýšlených staveb včetně tohoto bytového domu se ještě zvýší. Nadlimitní zátěž v území je již nyní v rozporu s právem na příznivé životní prostředí ve smyslu čl. 35 odst. 1 Listiny a navazujících předpisů, zejména § 11, §12, §13 zákona č. 17/1992 Sb., kde je stanovena povinnost předběžné opatření a zákaz zatěžování území lidskou činností nad míru únosného zatížení ve smyslu § 5 tohoto zákona.

Ve vyjádření ze dne 25. 4. 2008 doplnil zástupce účastníka Atelier pro životní prostředí JUDr. Petr Kužvart své námítky vztahující se k čl. 35 odst. 1 Listiny citací jednotlivých ustanovení, která se týkají ochrany životního prostředí (čl. 11 odst. 3 Listiny, § 5, § 8, § 11, § 12 a § 13 zákona č. 17/1992 Sb.).

Dne 1. 8. 2005 vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy souhlasné stanovisko k předloženému návrhu dokumentace pro územní řízení předmětné stavby pod č.j.: 4872/05/PO4-HK/Dr.Čerň, ve kterém vymezila podmínky, na něž váže souhlas s předloženou dokumentací. Uvedené podmínky se vztahují zejména ke koordinaci výstavby a užívání bytového domu s výstavbou hotelu, k podrobnému vyhodnocení hluku ze stavební činnosti a z dopravy stávající i vyvolané, vyhodnocení hluku z užívání sportovního centra a všech zdrojů hluku umístěných vně i uvnitř objektu. Souhlas je podmíněn rovněž podrobným popisem relaxačního komplexu včetně technologie úpravy bazénové vody a zázemí pro obsluhu. Závazné stanovisko poukázalo na skutečnost, že součástí dokumentace je hluková studie zpracovaná v dubnu 2005 společností EKOLA group spol. s r. o.; studie je dělena do tří částí, kdy v první je řešen stavební hluk, stavební doprava na staveništi, stavební doprava na veřejných komunikacích. Závěrem je uvedeno, že v době největší stavební činnosti bude na stavbu dojíždět 300 těžkých nákladních aut a přesto nedojde k překročení limitů pro dopravu na veřejných a staveništních komunikacích.

Ze stavební činnosti samotné bude docházet k překročení limitů hluku, a proto je navržena 3 metry vysoká zeď podél celého staveniště a objekty přilehlé k ul. Milevská budou opatřeny fasádními prvky, které zajistí požadovaný útlum spolu s potřebným větráním. V druhé části byly vypočteny maximálně možné hodnoty akustického tlaku jednotlivých zařízení, při kterých nebudou překročeny hygienické limity pro chráněné venkovní i vnitřní prostory staveb v denní či noční době. Třetí část se zabývá obslužnou dopravou na veřejných komunikacích; z výsledku je zřejmé, že již v současné době je limit na dopravu na některých místech překročen. Dle údajů ÚDI stávající doprava v ul. Milevská (6 800 aut za den) vzroste o 1155 aut za den vlivem Epoque bytový dům dále po naplnění záměru dostavby Pentagonu dojde k navýšení 14 000 aut za den. Z výpočtů vyplývá, že již překročené limity budou nadále zhoršovány, proto jsou navrženy úpravy na přilehlých fasádách stávajících objektů.

Přípisem ze dne 17. 12. 2007 Hygienická stanice hl. m. Prahy sdělila, že obdržela žádost o aktualizaci stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1. 8. 2005, k čemuž uvedla, že

nedošlo k žádným změnám, a proto stanovisko ze dne 1. 8. 2005 č.j. 4872/05/PO4-HK/Dr.Cerň zůstává i nadále v platnosti v celém rozsahu.

Přípisem ze dne 31. 10. 2008 č.j. 339736/2008-OVZ-32.1.6-22.10.08 sdělilo Ministerstvo zdravotnictví ČR k žádosti Magistrátu hl. m. Prahy o potvrzení či změnu závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 1. 8. 2005 (jehož platnost a aktuálnost je potvrzena přípisem ze dne 17. 12. 2007), že po vyžádání veškerých dostupných písemných dokladů v dané věci dospělo k závěru, že Hygienická stanice hl. m. Prahy při posuzování možnosti umístění předmětné stavby postupovala dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o ochraně veřejného zdraví“) a dále v souladu s tehdy platným nař. vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Vycházela přitom z aktuálních studií hluku z dopravy zpracovaných s ohledem na plnou kapacitu dopravy na Pankrácké pláni po realizaci zvažovaných staveb s údaji pro rok 2010. Nárůst dopravního hluku, vyvolaný provozem hotelu a užíváním bytového domu (garáže pro oba objekty společně, se společným výjezdem), je vypočten v různých místech v rozmezí $0 - 0,3$ dB a podíl navrhovaných staveb na celkovém hluku dopravy je minimální.

Hluková studie pro zjišťovací řízení z dubna 2005 vycházela z měření hluku přímo v lokalitě budoucí stavby Epoque a stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy k tomuto řízení je datováno 19. 12. 2005. Nárůst dopravního hluku vyvolaný užíváním staveb byl posuzován jako celek, vyvolaný celým Epoque, nikoliv pouze bytovým domem.

K námitce, že Hygienická stanice hl. m. Prahy požaduje vyhodnocení hluku až v dalším stupni projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že Hygienická stanice hl. m. Prahy ve svém souhlasném stanovisku k dokumentaci pro územní řízení z hlediska ochrany před hlukem požaduje

- 1) vyhodnocení hluku ze stavební činnosti včetně návrhů odpovídajících akustických opatření tak, aby byly splněny hygienické limity pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní i vnitřní prostor stavby,
- 2) doklad o projednání akustických opatření na obytných objektech s dotčenými subjekty včetně časového plánu realizace pro Velkou dopravu Pankrácké pláne,
- 3) podrobné vyhodnocení hluku ze všech zdrojů umístěných vně i uvnitř objektu včetně návrhů na jejich akustickou úpravu tak, aby byly dodrženy platné hygienické limity pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní i vnitřní prostory staveb (nař. vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací).

Z výše uvedeného vyplývá, že se zde jedná o stacionární zdroje hluku stavby a o zdroje hluku ze stavební činnosti, které se řeší až na úrovni projektu pro stavební řízení. Jsou konkrétně řešeny v části projektu, obvykle zvané projekt organizace výstavby, který může být nejdříve znám až po výběrovém řízení na dodavatele stavby, jenž je prováděno až po územním řízení. Hluk z vyvolané dopravy je řešen již na úrovni projektu pro územní řízení. Ministerstvo zdravotnictví kladně hodnotilo skutečnost, že již ve stádiu územního řízení investor realizoval protihluková opatření na fasádách chráněných objektů (okna) v dotčené oblasti.

Ministerstvo zdravotnictví uzavřelo, že Hygienická stanice hl. m. Prahy při územním řízení k akci „Epoque – bytový dům“ postupovala v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o ochraně veřejného zdraví, a proto její závazné stanovisko ze dne 1. 8. 2005 č.j. 4872/05/PO4-HK/Dr.Cerň potvrdilo.

Spisová dokumentace obsahuje rovněž stanovisko odboru životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 26. 5. 2005 č.j. MHMP-058213/2005/001/OZP/VI, v němž se odbor životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy vyjádřil ke stavbě bytový dům Epoque a mj. z hlediska ochrany ovzduší uvedl, že předložená dokumentace navrhuje výstavbu

bytového domu s kapacitou 180 bytových jednotek umístěných ve 3. n.p. až 30. n.p. Ve třech podzemních podlažích je navrženo 326 parkovacích stání, dalších 5 parkovacích míst má být umístěno na terénu před objektem. Podzemní parking bude nuceně odvětrán s odtažením znehodnoceného vzduchu do samostatného výdechu (průměr 4 m) umístěného mimo navržený bytový dům do výšky 2 m nad terén.

K dokumentaci byla vypracována rozptylová studie „Epoque – bytový dům“, kterou vypracoval v dubnu 2005 RNDr. Tomáš Bajer, Cs. Tato studie vyhodnocuje předpokládané znečištění ovzduší dané lokality v pěti variantách z hlediska imisní zátěže oxidu dusičitého NO₂, benzenu a prachových částic frakce PM₁₀. Ve variantě V1 je posuzován stávající místní stav imisní situace v zájmovém území v roce 2005, ve variantě V2 je posuzována imisní situace v zájmovém území v roce 2008, ve variantě V3 jsou posuzovány imisní příspěvky z provozu bytového objektu v roce 2008, ve variantě V4 je posuzována předpokládaná imisní situace v zájmovém území v roce 2010 a ve variantě V5 jsou posuzovány imisní příspěvky z provozu bytového objektu v roce 2010.

Bodovým zdrojem je v rámci předmětné stavby výdech ze vzduchotechniky z podzemního parkingu do výšky 2 m. Hlavním liniovým zdrojem je automobilová doprava.

Orgán ochrany ovzduší uzavřel, že hodnotící dokument byl proveden podrobně a ve všech požadovaných aspektech a prokazuje nevýrazný vliv provozu bytového domu na kvalitu ovzduší. Uvedený orgán požaduje v dalším stupni projektové dokumentace specifikovat navržený typ a výkon dieselagregátu; při respektování této podmínky souhlasí s umístěním a parametry stavby dle předložené dokumentace.

Správní spis obsahuje rovněž akustickou studii vztahující se k předmětnému bytovému domu, z níž vyplývá mj., že v daném případě je posuzována stavba nacházející se v lokalitě Pankrácké pláně v městské části Prahy 4, kde jsou již realizovány výškové stavby – administrativní budova Motokovu či hotel Panorama, budova bývalého CS rozhlasu. Předmětná stavba se nachází v centru této významné panoramaticky exponované lokality vymezené ulicemi Milevská, Pujmannové, Hvězdova, Na Pankráci a Na Strži (tzv. Pentagon). Ze závěru týkajícího se nově realizované budovy bytového domu vyplývá, že v případě posouzení akustického zatížení navrhovaného objektu bytového domu lze očekávat překročení hygienického limitu ve venkovním chráněném prostoru staveb. V případě výpočtového bodu č. 22 umístěném před fasádou bytového domu směrem do ulice Milevské může být limit překročen o 7,5 dB (2008) a 6,5 dB (2010) ve dne a o 11,1 dB (2008) a 10,7 dB (2010) v noční době, což je způsobeno především v důsledku poměrně silné intenzity automobilové dopravy v dotčené lokalitě. Vzhledem k umístění řešené oblasti v intravilánu městské části v bezprostředním kontaktu frekventovaných ulic a tras PID, je prakticky nemožné ochránit venkovní prostor obytné zástavby a zajistit zde splnění hygienického limitu. Je nutno tedy přistoupit k ochraně vnitřních chráněných prostor (str. 52).

Na základě výsledků výpočtů a analýz je závěrem konstatováno, že ve výhledových letech 2008 a 2010 při provozu uvažovaného investičního záměru nedojde oproti jednotlivým referenčním stavům k celkovému ovlivnění hodnot ekvivalentních hladin akustického tlaku A ve většině výpočtových bodů umístěných na fasádách domů v okolí plánovaného objektu. Provoz stacionárních zdrojů uvažovaný v tomto stupni projektové přípravy nezpůsobí při dodržení doporučených akustických parametrů překročení hygienických limitů pro denní i noční období ve všech výpočtových bodech ve venkovním prostoru okolní chráněné zástavby. Výsledky akustické studie jsou platné pro použité vstupy. V dalších stupních projektové dokumentace je nutné výpočty optimalizovat a upřesnit.

V rozhodnutí ze dne 26. 5. 2008 o umístění stavby stavební úřad mj. do podmínky č. 13 pro projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení převzal podmínky ze stanoviska hygienické stanice uvedené shora.

Námítky žalobce Ateliér pro životní prostředí zamítl a mj. uvedl k námitce týkající se „vyčkání“ přezkumného řízení ve věci stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy, že vyjádření ze dne 1.8.2005 je potvrzeno sdělením ze dne 17.12.2007 a stavební úřad neshledal důvod k přerušení řízení z důvodu podání podnětu k přezkumu stanoviska hl. m. Prahy, k námitce týkající se nadlimitní zátěže v území, že stavební úřad námitku zamítl, neboť veřejné zájmy stanovené právními předpisy hájí dotčené orgány, které s umístěním stavby vyslovily souhlas a to jak Hygienická stanice hl. m. Prahy z hlediska hlukové zátěže, tak orgán ochrany ovzduší (rozhodnutí ze dne 26.5.2005, č.j. MHMP-058213/2005/001/OZP/VI), který konstatoval vysokou kvalitu hodnotícího dokumentu a nevýrazný vliv provozu bytového domu na kvalitu ovzduší.

V odvolání ze dne 30.6.2008 žalobce uplatnil obsahově obdobné námítky (až na výjimky) s žalobními body.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s námitkami žalobce vypořádal, jak uvedeno shora v tomto rozsudku.

Městský soud v Praze na základě předně vymezeného stavu věci shledal námítky důvodnými.

Podle § 37 odst. 2 a 3 stavebního zákona (zákona č. 50/1976 Sb., podle něhož bylo územní řízení vedeno) stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků; přezkoumá návrh a jeho soulad s podklady podle odstavce 1 a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům. Stavební úřad v územním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námítky. Podle ust. § 3 vyhl. 132/1998 Sb. mj. návrh na vydání územního rozhodnutí obsahuje údaje o splnění požadavků dotčených orgánů státní správy získaných podle zvláštních předpisů před oznámením zahájení územního řízení. K návrhu na vydání územního rozhodnutí se přikládají mj. doklady o jednání s účastníky územního řízení, pokud byla předem o návrhu vedena, a rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů státní správy vyžadovaná zvláštními předpisy. K návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby se podle místa, druhu, rozsahu a předpokládaných účinků stavby přikládají další podklady, ze kterých musí být dostatečně zřejmé zejména vliv stavby, provozu nebo výroby na zdraví a životní prostředí, včetně návrhu na opatření k odstranění nebo minimalizaci negativních účinků, popřípadě návrh na zřízení ochranného pásma (§ 35 odst. 2 zákona), stanovisko k posouzení vlivu stavby na životní prostředí, pokud je předepsáno zvláštními předpisy. Podle § 4 rozhodnutí o umístění stavby v podmínkách pro umístění stavby mj. stanoví zejména požadavky na

ochranu zdraví, životního prostředí, na ochranu urbanistických a architektonických hodnot v území, požadavky vyplývající ze stanovisek dotčených orgánů státní správy.

Stavební úřad je vázán zákonem potud, že k návrhu na umístění stavby musí být investorem předložena příslušnými právními předpisy požadovaná stanoviska dotčených orgánů státní správy, a rozhoduje po dohodě nebo se souhlasem příslušného orgánu, je však povinen zajistit soulad těchto stanovisek a je rovněž povinen zhodnotit, zda přípustnost návrhu z pohledu jednotlivých chráněných zájmů znamená i přípustnost návrhu při kumulaci všech dopadů plynoucích z těchto odborných stanovisek v celku. Dopady předpokládaného umístění stavby dle návrhu a jejího vlivu v důsledku následného provozu musí být posuzovány ve vztahu k danému místu a času a musí být respektovány požadavky na ochranu zdraví před nepříznivými účinky hluku, stejně tak požadavky na kvalitu ovzduší stanovené v zájmu ochrany zdraví. I když dané vlivy každý z dotčených orgánů vyhodnotil samostatně, je stavební úřad povinen je vyhodnotit ve svém souhrnu, zejména pakliže ze stanovisek plynoucí zjištění (vycházející z odborných odhadů a studií) nasvědčují tomu, že zjištěné hodnoty, pokud jde o účinky samotné stavby jako takové, sice jednotlivě, samy o sobě nevykazují nadlimitní či nepřijatelné hodnoty, ale stavbu je navrhováno umístit do území, které je již za stávajícího stavu nadlimitně zatíženo, nebo se zjištěné hodnoty přípustné maximální limitní zátěži blíží.

V daném konkrétním případě byly účinky umístění stavby dle návrhu investora z hlediska negativních účinků hluku i imisí, tedy přetížení stávajícímu stavu v území posuzovány v územním řízení na základě shora uvedených podkladů (dokladů ÚDI, Akustické studie, Rozptylové studie) se závěry vyslovenými dotčenými orgány, a to Hygienickou stanicí hl.m. Praha a Odborem ochrany prostředí Magistrátu hl.m. Prahy.

Přípustnost navrhovaného záměru (původně tvořícího celek EPOQUE hotel a EPOQUE bytový dům) z hlediska splnění limitů dle nař. vlády č. 502/2000 Sb., účinného do 1.6.2006, platného v době zpracování podkladů pro územní řízení a k datu jeho zahájení), o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (následně nař. vlády č. 148/2006 Sb.) byla hodnocena tak, že kromě překračování hluku ze samotné stavební činnosti ohledně výpočtů hluku z dopravy na veřejných komunikacích je již v současné době limit na některých místech překročen (stanovisko Hygienické stanice ze dne 1. 8. 2005), limity budou dále zhoršovány, proto jsou navrženy úpravy na přilehlých fasádách stávajících objektů. Z akustické studie vztahující se k předmětnému bytovému domu vyplývají skutečnosti, které již byly uvedeny na str. 28 tohoto rozsudku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na stanoviska dotčených orgánů státní správy.

Soud shledal napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí stavebního úřadu v rozporu se zákonem, neboť negativní účinky staveb, a to platí i pro jejich umístění, nesmí překročit limity uvedené v příslušných právních předpisech. Jestliže uvedeným nařízením vlády byly stanoveny nejvyšší přípustné hodnoty hluku v chráněném venkovním prostoru v zájmu ochrany zdraví osob, pak z hlediska tohoto veřejného zájmu, na jehož obranu dotčené orgány státní správy vystupují v územním řízení a jehož naplnění má sledovat i stavební úřad, nelze přistoupit na argumentaci, že při doloženém nadlimitním stavu hlukové zátěže v daném území, lze do tohoto území jako přípustně umístit další objekty, které tento stávající stav, byť jen nevýrazně zhorší, navíc za situace, kdy případné povolení stavby není provázáno s žádnými podmiňujícími opatřeními, která by aspoň vyhledově garantovala k datu zhotovení stavby či uvedení do provozu snížení stávajícího daného nadlimitního stavu hluku pod stanovené limity a dosažení žádoucího, právními předpisy stanoveného stavu.

V daném konkrétním případě nelze odhlédnout od situace, že se zde opět, tak jako již Městský soud v Praze poukázal k umístění stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ v rozsudku 10 Ca 32/2006 (což aproboval Nejvyšší správní soud), projevuje onen deficit namítaný žalobcem, totiž, že při neexistenci regulačního plánu pro zástavbu daného území novými stavbami, nebyl závazně blíže určen rozsah nové zástavby a jemu adekvátní nároky na dopravu. Již v onom řízení, a totéž se projevuje i v této právní věci, fakticky jediným opatřením proti nadlimitnímu zatížení dotčeného území hlukem, je opatření na fasádách domů, popř. výměna oken s tvrzeným zajištěním splnění limitů hluku alespoň ve vnitřních prostorech budov), přitom v řízení ohledně dopravní stavby bylo argumentováno žalovaným, že tato dopravní stavba, ač je již území nadlimitně zatíženo, žádný další přítěžující faktor nepřináší, k navýšení zátěže může dojít až v důsledku umístění nových plánovaných staveb. Nyní je zřejmé, že umístění těchto staveb, a to každé samostatně (popř. ještě rozdělené) nebrání podle stavebního úřadu ani jejich dílčí přítěž stávající nadlimitní hlukové situaci, protože je sama o sobě „nevýznamná, zanedbatelná nízká a pod.“ V území, kde u hlukem atakovaných staveb je podle naměřených hodnot, ale i výhledově předpokládáno překročení závazných limitů nelze podle názoru soudu, bez reálného závazného harmonogramu opatření, která povedou k odstranění tohoto stavu, na další zvyšování přistoupit. Samotný předpoklad plánované zástavby (počet a rozsah objektů), a to i podle dokladů předložených investorem jen v konkrétní lokalitě s počtem celkem 11 staveb, vylučuje zvolený přístup, tedy aby k umístění dalších staveb docházelo s tím, že vždy jen jedna, ta která z nich, do území, pokud jde o hluk z dopravy, vnáší malou zátěž. I když nelze otrocky stanovit celkový přírůstek hluku prostým násobkem, je zřejmé, že argumentace nevýznamným či nepatrným přírůstkem neobstojí. Tím méně lze za logickou považovat argumentaci, že jde o stav daný ve vysoce urbanizovaných částech Prahy, a tedy dalšímu zvýšení zástavby i volných ploch v takovém území nemůže být bráněno, když stanovené limity jsou nepřekročitelné (§ 1 odst. 1 nařízení vlády č. 502/2000 Sb.). Nelze se ani ztotožnit s tím, že vyhovujícím protihlukovým opatřením je osazení fasád zasazených objektů, popř. výměna oken, což je tak podle § 12 odst. 6 téhož nařízení nejzazší možnost, jak zajistit ochranu před nepříznivými účinky hluku alespoň ve vnitřních prostorech staveb (§ 11 téhož nařízení), pakliže nelze dostupnými prostředky zajistit dodržení nejvyšší přípustné hladiny hluku v chráněném venkovním prostoru a v chráněných venkovních prostorech staveb. Ochranu venkovního prostoru zjištěným nadlimitním zatížením nelze tímto mít za dostatečnou.

Z hlediska ochrany ovzduší je situace obdobná v tom, že stanovisko OŽP MHMP ze dne 26.5.2005 akcentovalo hodnoty přínosu navrhované stavby z hlediska sledovaných imisí, resp. emisí souvisejících s dopravní obsluhností stavby s nevýrazným vlivem. Organ ochrany ovzduší z hlediska jím chráněných zájmů s navrhovaným záměrem souhlasil toliko za podmínky, že v dalším stupni projektové dokumentace je třeba specifikovat navržený typ a výkon dieselaagregátu, aniž by souhlas podmínil dále, např. dokončením podmiňující stavby „Dopravního řešení Pankrácké pláně“, která mj. dle tehdy předložených studií, měla ve výhledu k roku 2010, avšak z části a za předpokladu realizovaných okruhů města, přispět ke snížení zátěže území stran imisní situace. Přitom v řízení o umístění dopravního řešení tehdy podmiňoval umístění nových staveb právě dokončením této dopravní stavby.

Ze spisu nevyplývá, že by předpokládané snížení zátěže území jak z hlediska hlukové, tak imisní situace v území v důsledku v relevantní části dokončené stavby „Dopravní řešení Pankrácké pláně“ k datu vydání rozhodnutí stavebního úřadu, resp. žalovaného (který se mj. opírá o kolaudační rozhodnutí a souhlasy dopravních staveb) bylo ověřováno. Stavební úřad pouze opakovaně poukázal v napadeném rozhodnutí na stanoviska dotčených orgánů, která

jsou souhlasná a bez časového omezení. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí poukázal na skutečnost, že stanoviska dotčených orgánů byla potvrzena Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zdravotnictví. Rovněž uvedl, že Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 13.1.2005 pod zn. 8265/OPVÍ/04 a dne 23.1.2008 pod zn. 92909/ENV/07 vyjádření o tom, že záměr nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Uvedené závěry stavebního úřadu ani žalovaného, které se de facto toliko odvolávají na stanoviska dotčených orgánů, které přitom plně nerespektují závaznost právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí, nemohou obstát.

Jestliže v roce 2005 při zpracování podkladů UDI byla s výhledem k roku 2010 vypočtena předpokládaná intenzita dopravy zájmového území, byť i v návaznosti na celkovou předpokládanou intenzitu v širším zájmovém území při komplexním dopravním řešení tohoto území, byl tento podklad a navazující na něj zpracované studie oprávněně podkladem pro územní řízení. Správní orgány jsou však povinny rozhodovat podle skutkového a právního stavu k datu vydání rozhodnutí a nemohou, z důvodu délky vlastního řízení (zde např. zahajeného podáním návrhu 22.12.2004, když k oznámení zahájení řízení došlo až v únoru 2008), pokud v mezidobí došlo ke změně relevantních skutečností pro posouzení předmětu řízení, tyto změny odmítnout. I když je zákonným podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby stanovisko dotčeného orgánu (v daném případě formálně aktualizované stanovisko hygienické stanice ze dne 17.12.2007), nelze je akceptovat a odvolat se na ně bez přihlídnutí ke konkrétním námitkám vzneseným zastupcem účastníka řízení. Ateliér pro životní prostředí u jednání dne 13. 3. 2008. Pouhý odkaz na stanovisko dotčeného orgánu není dostatečným posouzením věci ze strany stavebního úřadu. Z obsahu stanovisek dotčených orgánů (když byla vydána dříve, než tyto námitky byly vzneseny), tím spíše pak z obsahu vyjádření uvedených ministerstev, která stávající stanoviska jen potvrzují, nevyplývá konkrétní výstup k námitkám uvedeným jak při ústním jednání, tak následně v odvolání. Nemůže obstát argumentace stavebního úřadu, že se jedná o území, které bylo ve schváleném územním plánu určeno pro funkci smíšené území městského jádra, jemuž odpovídá určitá dopravní zátěž a zátěž emisní a hluková; tudíž z urbánní situace v této lokalitě vyplývá, že jakýkoli záměr provedený i v souladu se schváleným územním plánem vyvolává určitou míru zátěže území, kterou je nutno řešit různými opatřeními. Dle soudu nelze rezignovat s ohledem na poukazovanou urbánní situaci v této lokalitě, byť i v souladu se schváleným územním plánem, na dodržení zákonem daných limitů pro hluk a imise z dopravy, takový postup by byl nezákonný.

Realizace plánované výstavby je vždy podmíněna splněním dalších zákonných požadavků na umístění staveb, výstavbu a povolení jejich provozu. Pokud se vychází údaje, výhledově předpokládané, modelově vypočtené v průběhu souběžně vedených či navazujících řízení při postupné realizace podmiňujících staveb nepotvrzují, nelze trvat na překonaných výstupech původních, obzvláště tam, kde nová zástavba zvyšující intenzitu dopravy, je navrhována v území, kde stávající stav již v době zahájení řízení vykazoval překračování limitů stanovených k ochraně veřejných zájmů a kde přípustnost takových záměrů byla vázána (či podmiňována) právě novým dopravním řešením, které mělo vést ke snížení nežádoucích vlivů stávající dopravní situace.

Soud z uvedených důvodů námitkám žalobce obsaženým v prvním žalobním bodu v rozsahu předně uvedeném pršvědčil.

Ve druhém žalobním bodu namítá žalobce, že neproběhlo řádné posouzení předmětného záměru na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., neboť tvrdí, že mělo povinně proběhnout zjišťovací řízení, což se však nestalo.

Dne 13. 3. 2008 se konalo k zahájenému územnímu řízení o umístění stavby EPOQUE bytový dům“ (oznámení o zahájení územního řízení ze dne 4. 2. 2008) veřejné ústní jednání, na němž zástupce účastníka Atelier pro životní prostředí JUDr. Petr Kužvart mj. namítal, že pro předmětnou stavbu neproběhlo zjišťovací řízení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb.; k dispozici je vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 1. 2008, které konstatuje 277 parkovacích míst v podzemních garážích a 48 parkovacích stání v prostoru ramp. Záměr tedy naplňuje položku 10.6 kategorie II. přílohy č. 1 k uvedenému zákonu a podle této úpravy je provedení zjišťovacího řízení povinné. Ministerstvo v tomto přípise sice tvrdí opak, avšak to nijak nevysvětluje.

Dne 26. 5. 2008 vydal stavební úřad rozhodnutí o umístění předmětné stavby, z něhož mj. vyplývá, že pro předmětnou stavbu neproběhlo zjišťovací řízení, neboť dle vyjádření Ministerstva životního prostředí předmětná stavba zjišťovacímu řízení nepodléhá. Vyjádření Ministerstva je v souladu s ust. § 32 zák. č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy v případě důvodných pochybností o záměru a o zařazení záměru do příslušné kategorie nebo do příslušného sloupce podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, popř. o rozsahu dotčeného území, je rozhodující vyjádření Ministerstva, přičemž Ministerstvo se vyjádřilo dne 13.1.2005 a 23.1.2008; v obou případech tak, že záměr nepodléhá posuzování z hlediska vlivů na životní prostředí.

V napadeném rozhodnutí žalovaný toliko uvedl, že Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 13.1.2005 pod zn. 8265/OPVI/04 a dne 23.1.2008 pod zn. 92909/ENV/07 vyjádření o tom, že záměr nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb.

Dle přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí položka č. 10.6. kategorie II, jež obsahuje záměry vyžadující zjišťovací řízení, zní takto: (v rozhodném znění) Skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v počtu pro celou stavbu.

Lze souhlasit se stavebním úřadem, že smyslem a účelem posuzování vlivu na životní prostředí je specifické posouzení důsledků některých záměrů na okolí, u nichž tyto důsledky buď nepochybně nastávají (Příloha I kategorie I zákona o posuzování vlivu na životní prostředí) nebo za určitých okolností nastat mohou (Příloha I kategorie II citovaného zákona). Stavební úřad dospěl v daném případě k závěru, že předmětný návrh do kategorie těchto staveb nepatří a to právě s poukazem na vyjádření Ministerstva životního prostředí (strana 16 rozhodnutí stavebního úřadu). Lze konstatovat, že žalovaný správní orgán se v napadeném rozhodnutí ze dne 15. 12. 2008 k této otázce již nevyjádřil, neboť pouze konstatoval vydání vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 13. 1. 2005 a ze dne 23. 1. 2008.

Při výkladu jednotlivých právních norem je třeba se řídit základním východiskem právního názoru Ústavního soudu obsaženého v nálezů sp. zn.: I. ÚS 89/94, podle něhož vázanost soudu zákonem neznamená bezpodmínečně nutnost doslovného výkladu aplikovaného ustanovení, nýbrž zároveň vázanost smyslem a účelem zákona. V případě konfliktu mezi doslovným zněním zákona jeho smyslem a účelem je důležité stanovit podmínky priority výkladu a racione legis před výkladem jazykovým, podmínky, jež by měly

představovat bariéru možné libovůle při aplikaci práva. Smyslem zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je regulovat způsob a postup posuzování vlivů staveb a činností (souhrnně označených jako záměry) na životní prostředí. Předmětem posuzování vlivů na životní prostředí jsou v tomto zákoně vymezené záměry, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí (§ 1 odst. 2 citovaného zákona). V příloze č. 1 kategorii I jsou uvedeny záměry, které podléhají posouzení vždy a v příloze č. 1 kategorii II jsou uvedeny záměry, které podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Do textu, jenž je mezi stranami sporný (bod 10.6. přílohy č. 1 v kategorii II) zařadil zákonodárce mezi záměry vyžadující zjišťovací řízení dle soudu nejen skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek o celkové výměře nad 3000m² zastavěné plochy, ale i parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v počtu pro celou stavbu.

Ze stavby textu bodu 10.6. přílohy č. 1 v kategorii II. přílohy č. 1 „Skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v počtu pro celou stavbu.“ dle soudu je nepochybné, že zákonodárce podřadil pod tento bod dva druhy záměrů, které pro zřetelnost oddělil interpunkčním znaménkem „“.

Nadto nelze odhlédnout ani od toho, že citované ustanovení je implementací komunitárního práva do českého právního řádu. Podle bodu 10 písm. b) přílohy II Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, se zjišťovací řízení vyžaduje, jedná-li se o „záměry rozvoje měst, včetně výstavby obchodních center a parkovišť“. Z dikce tohoto ustanovení směrnice plyne, že parkoviště jsou konkretizací slovního spojení „záměry rozvoje měst“ a že záměr výstavby parkoviště rozhodně není závislý na současně realizovaném záměru skladového nebo obchodního komplexu.

Sama skutečnost, že parkoviště či garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu nejsou uvedeny pod samostatným bodem (např. 10.6.1) neznamena, že se jedná toliko o parkoviště či garáže, jenž jsou součástí skladových nebo obchodních komplexů včetně nákupních středisek o celkové výměře nad 3000m² zastavěné plochy. Správní orgány nesprávně v daném případě vyšly ze skutečnosti, že posuzovaným záměrem je bytový dům a opomenuly rozhodnou skutečnost, že součástí daného záměru je 277 parkovacích stání, a proto ve smyslu výše uvedeném mělo nejprve proběhnout zjišťovací řízení. Bylo tedy povinností stavebního úřadu zajistit existenci tohoto povinného podkladu k vydání napadeného rozhodnutí. K uvedenému je třeba doplnit, že pokud neproběhlo zjišťovací řízení v daném případě (což je nesporné), došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z uvedených důvodů musel soud přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Lze konstatovat, že správní orgány v důsledku nesprávného výkladu bodu 10.6 přílohy č. 1 v kategorii II zákona o posouzení vlivů nepřistoupily k zahájení zjišťovacího řízení a vydaly napadená rozhodnutí, ačkoliv výše uvedený povinný podklad k vydání napadeného rozhodnutí o umístění předmětné stavby neexistuje.

Námítky obsažené ve třetím žalobním bodu, kdy žalobce brojí proti úplnosti rozhodnutí a jeho doručování, neshledal soud úspěšnými

Soud nesouhlasí s žalobcovým tvrzením, že stavební úřad učinil součástí výroku stavební dokumentaci. Situační výkres není součástí územního rozhodnutí, nýbrž jej stavební úřad dle § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb., po nabytí právní moci územního rozhodnutí ověří a předá

navrhovateli. Povinnost tvrzená žalobcem nevyplývá ani z § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona a § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., dle něhož grafická příloha rozhodnutí o umístění stavby, ověřená stavebním úřadem, obsahuje výkres současného stavu území v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, a popřípadě vybranou část dokumentace dle přílohy č. 4 k této vyhlášce. Z uvedeného nelze dovodit porušení povinnosti žalovaného.

Žalobou napadený výrok rozhodnutí stavebního úřadu, že stavba bude umístěna „jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500), která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ust. § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb., předána navrhovateli.“, je plně v souladu s právní úpravou platnou pro vydání tohoto územního rozhodnutí. Řízení bylo zahájeno podáním návrhu a vedeno podle zákona č. 50/1976 Sb. v souladu s přechodnými ust. zákona č. 183/2006 Sb. Z uvedeného textu nelze dovozovat, že stavební úřad jím učinil označenou součást dokumentace výslovně součástí rozhodnutí o umístění stavby, a tedy ji měl i doručit účastníkům. Žalobci je známo (takováto námitka nebyla z jeho strany vznesena poprvé), že pokud jde o situační výkres či koordinační situaci jsou tyto doručovány po právní moci rozhodnutí stavebníku. Účastníci řízení se s podklady pro rozhodnutí, včetně situačního výkresu a koordinační situace seznámí v průběhu řízení, buď při jednání, nebo kdykoli požádají o nahlížení do spisu. V daném případě ani při jednání 13.3.2008 ze strany žalobce nebyl vznesen dotaz stran konkrétního umístění jednotlivých objektů stavby, naopak z podaných námitek je zřejmé, že mu navrhované umístění bylo známo dostatečně, nadto detailně pak plyne z dokumentace další, s níž se mohl seznámit. Výrok rozhodnutí stavebního úřadu uvádí výčet pozemků, na nichž se stavba umísťuje a výčet objektů, které zahrnuje, z podmínek rozhodnutí stavebního úřadu č. 1-12 jsou zřejmé další pro umístění stavby rozhodné parametry jako tvar, výška, počet podlaží, směr a vzdálenosti od stávajícího hotelu Panorama, návaznost na EPOQUE hotel, vstupy, výstupy, vjezdy, příjezdové trasy a pod., stejně tak je popsáno napojení na veřejné inženýrské sítě (podm.č. 10) a rozsah umístění zařízení staveniště (podm. č. 11). Pokud uvedený slovní popis k představě žalobce o umístění stavby nepostačoval, nic mu nebránilo, aby před podáním odvolání do spisu a dokumentace nahlédl a s onou grafickou situací si srovnání provedl. Soud proto shodně s žalovaným tuto námitku shledal účelovou. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad nevyplývá z § 92 odst. 4 a 5 zákona č. 183/2006 Sb. účinného od 1.1.2007, neboť opět váže touto povinností stavební úřad ve vztahu k žadateli (stavebníkovi) po právní moci rozhodnutí. Ust. § 9 odst. 5 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, pak v souladu s ust. § 92 odst. 5 tohoto zákona stanoví obsahové náležitosti územního rozhodnutí, resp. náležitosti grafické přílohy.

S ohledem na skutečnost, že námitky obsažené ve čtvrtém žalobním bodu jsou především procesního charakteru, soud v obecné rovině předěsíla, že podle ustálené judikatury správních soudů může důvodně namítaná procesní vada vést ke zrušení správního rozhodnutí jen v případě, že mohla mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, čj. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, a ze dne 8. 2. 2007, čj. 2 Afs 93/2006-75).

K jednotlivým námitkám obsaženým ve čtvrtém žalobním bodu uvádí soud následující:

- k námitce, že rozhodnutí stavebního úřadu je zmatečné a je číslováno několikrát od začátku. opakují se stejná písmena např. podmínka č. 20, v níž se některým námitkám částečně vyhovuje (str. 6 rozhodnutí), že soud neshledal strukturu výroku rozhodnutí stavebního úřadu nezvládnutou, či rozhodnutí zmatečným. stavební úřad rozhodl o umístění stavby a stanovil podmínky pro její umístění a projektovou přípravu pod body 1) až 20). Dále rozhodl o námitkách účastníků řízení, kdy výrok rozčlenil podle osob účastníků na A) až E) a u každého z účastníků uvedl, kterou podmínkou rozhodnutí má za to, že bylo částečně jeho námitkám vyhověno. v ostatním je zamítl. I když vyhovění či nevyhovění není uvedeno ve vztahu ke konkrétní dílčí arabskými číslicemi označené námitce. soud neshledal takto pojatý výrok za nepřezkoumatelný už proto, že obsahově (pokud nešlo o deklamace obecné) se námitky účastníků jednoho každého i překrývaly. nebo jinak spolu souvisely - např. sám žalobce se připojil k námitkám jiného účastníka. Námitka žalobce proto není důvodná.

- k námitce, že v podmínce č. 6 uvedený příklad konstrukčního systému nepatří do výroku správního rozhodnutí, že námitka je nedůvodná, když podmínka č. 6 rozhodnutí stavebního úřadu řeší fasády. Obecně pak lze doplnit, že legitimita takové námitky by musela být založena na tvrzení o zkrácení žalobce v jeho právech ve vztahu k použití právě voleného konstrukčního (zde železobetonového) systému.

- k námitce, že napadené rozhodnutí je v rozporu se čl. 4 odst. 1 OTPP, že stavební úřad se k této námitce stručně vyjádřil na str. 19 rozhodnutí. Z této námitky přenesené do žaloby v celém jejím rozsahu sice zjevně vyplývá, že žalobce považuje umístění stavby EPOQUE bytový dům v daném území za nesprávné řešení zástavby Pankráče, které se přiči jeho názoru. stejně tak je i z veřejných diskusí známo, že otázka zástavby tohoto území výškovými stavbami je předmětem úvah a souhlasných i nesouhlasných postojů jak odborné, tak laické veřejnosti. Soud neshledal námitku důvodnou, když jednak požadavek čl. 4 odst. 1 OTPP je obecným shrnutím všech dílčích požadavků, které je nutno při umístění staveb sledovat. mj. tedy i urbanistická a architektonická hlediska, proti obecně deklamovanému nesouhlasu žalobce je pak ze správního spisu a celého řízení zřejmé, že stavební úřady obou stupňů žalobcův obecný názor na nepřipustnost stavby v daném území v tomto ohledu nesdílí, naopak považují umístění předmětné stavby v území v souladu jak s územním plánem, tak i z hledisek urbanistických a architektonických za přípustné.

- k námitce, že výjimku z čl. 8 odst. 2 OTPP nelze povolit, neboť nebylo dosaženo účelu sledovaného OTPP ve smyslu § 198a stavebního zákona a stavební úřad se s touto námitkou nebyl schopen vypořádat, že stavební úřad shledal tuto námitku nekonkrétní, neboť nebyl uveden důvod v čem je spatřován hrubý rozpor s uvedenými ustanoveními. K takto obecně pojaté námitce, se správní orgán nemohl blíže vyjádřit, když z ní není patrné, jakých konkrétních pochybení se měl stavební úřad dopustit.

- k námitce, že vyjádření správců sítí byla prodlužována poté, co skončila jejich platnost, což je nepřipustné, přičemž žalobce tvrdí, že pokud souhlas zanikl, nelze jej prodloužit když již neexistuje, soud uvádí, že vyjádření správců sítí nejsou rozhodnutím, ani stanoviskem dotčeného orgánu, nýbrž osvědčením o stavu konkrétních inženýrských sítí, k nimž má být umístěna stavba připojena. Tento stav musí být průběžně aktualizován, aby v době vydání rozhodnutí bylo nesporné, že napojení stavby při navrhovaném umístění nic nebrání a je možné. Nelze však akceptovat ve smyslu žalobcem naznačeném, že vyjádření propadla a

nelze je kdykoli prodloužit. Námitku žalobce soud proto neshledal důvodnou, když ani z žalobních tvrzení nelze seznat důvod zakládající věcnou legitimaci žalobce k podání takové námítky. Pokud pak žalobce při jednání obecně uvedl, že může nastat situace, že by se připojení k inženýrským sítím dotklo jím chráněného zájmu, např. zásahem do zeleně, nelze na takto obecný dodatečný poukaz přistoupit, když konkrétní vztah mezi konkrétním vedením sítě, místu uvažovaného připojení s konkrétním chráněným přírodním prvkem není žalobcem označen, nadto vyjádření správce sítě není v tomto smyslu relevantní.

- k námitce, že zamýšlený zásah je v rozporu se závěry usnesení Výboru pro světové dědictví UNESCO ze dne 6.7.2007. Záměrem je porušována umluva závazná pro Českou republiku převzatá do jejího právního řádu pod č. 159/1991 Sb. jde tedy o přepis, který má přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy ČR.

Soud, pokud jde o závěry Výboru pro světové dědictví UNESCO, jednak odkazuje na navazující akty, na které poukazuje investor jako zúčastněná osoba, dále má za to, že tyto závěry mají doporučující charakter, kdy v případě jejich nerespektování se dotčená strana mj. vystavuje nebezpečí vyškrtnutí konkrétního objektu, či lokality ze Seznamu památek chráněných UNESCO; tato doporučení nejsou vynutitelná.

- k námitce, že stavební úřad nerozhodl o všech námitkách žalobce a dopustil se jejich dezinterpretace a účelového zestručnění, a žalovaný tuto vadu neodstranil, soud uvádí, že takto obecně pojatou kritiku neshledal důvodnou. S důvodností konkrétních námitek žalobce se soud vypořádal již předně; ostatní námítky, s jejichž odůvodněním žalobce nesouhlasí pak není soud oprávněn vyhledávat, nadto přezkoumat je může v rozsahu konkrétních žalobních výhrad, které však tato námitka postrádá.

- k námitce, že žalovanému byl jiným účastníkem, Sdružením Občanská iniciativa Pankráce (SIP) zaslán rozsudek Městského soudu v Praze věci sp. zn. 10Ca 32/2006 i usnesení Výboru světového dědictví UNESCO z června 2008, týkající se problematiky výškových staveb na Pankráci a přesto žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kde se s těmito podklady vůbec nevypořádal, soud uvádí, že tuto námitku neshledal důvodnou, neboť žalobce se zde dovolává práv řádného vypořádání se s námitkou jiného účastníka.

Z výše uvedených důvodů (obsažených v žalobním bodu I. a II. žalobce ad 2) bylo proto rozhodnutí žalovaného podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušeno pro vady řízení, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázan (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Po vrácení věci bude nutno znovu se zabývat otázkami ochrany životního prostředí, a to zejména musí být realizováno zjišťovací řízení a teprve na základě jeho výsledku zvolí správní orgán následný postup.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce ad 1) neměl ve věci úspěch, neboť jím vznesené námítky nebyly shledány soudem úspěšnými, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Žalobce ad 2) měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tohoto žalobce jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč a náklady na právní zastoupení za 2 úkony právní pomoci á 2.100,- Kč (převzetí a příprava věci, sepis žaloby) a 2x režijní paušální částka á 300,- Kč; celkem tedy 6.800,- Kč.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud této osobě žádnou povinnost neuložil, proto jí náklady v tomto smyslu nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze a to ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 30. května 2011

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková